

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت یوحنا زیرے

پېژندگلو

د حضرت یوحنا زیرے دې دپاره لیکلے شوے وو چې خلق په حضرت عیسیٰ مسیح ایمان راوړی. حضرت یوحنا لیکلے وو چې هغه په دولسو رسولانو کښې یو وو او هغه هم د حضرت عیسیٰ مسیح د ژوند چشم دید گواه وو. حضرت یوحنا انسان داسې پېش کوی چې په دې دوو کښې د انسان تعلق صرف یو سره کېدے شی: تیاره سره او یا د رڼا سره. دا کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح هغه اووه نښې بیانوی چې دا حقیقی حضرت عیسیٰ دے او هغه نښې دا دی چې صحیفې، بپتسمه ورکونکے، حضرت عیسیٰ په خپله، پلار خدای، د حضرت عیسیٰ معجزې، روح القدس، او حضرت یوحنا د دې کتاب لیکوال په خپله په کښې شامل دے چې، دا خبره ثابته کړی چې حضرت عیسیٰ مسیح یو عام انسان نه دے خو د ډېر وخت نه خلقو د هغه انتظار کولو، بلکې د خدای پاک کلام دے چې په انسانی جسم کښې دې دنیا ته راغلو. حضرت عیسیٰ مسیح خلقو له د ابدی ژوند دعوت ورکوی د هغه قوت په وسیله کوم چې هغه په مرگ لرو. هغه دا ثابته کړه چې هغه ژوند ورکولے شی لکه څنگه چې هغه لعزر د مرو نه ژوندے کړو او څنگه چې په خپله د مرو نه ژوندے شو. د حفظ کولو دپاره ۱۴:۶ آیت ”عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم.“

د ژوندون کلام

۱) کلام د ازل نه موجود وو او کلام د خدای پاک سره وو او هغه کلام خدای پاک وو، هغه د ازل نه خدای پاک سره وو. ۲) خدای پاک هر څیز د هغه په وسیله پیدا کړل، یو پیدا شوې څیز هم بغیر د هغه نه پیدا نه شو. ۳) او دغه کلام د ژوند سرچینه وه او هم دا د ټولو انسانانو دپاره نور وو. ۴) او نور په تیاره کبني ځلیږی او تیاره پرې کله هم غالبه نه شوه. ۵) خدای پاک یو سرې راولېږلو چې نوم یې یحیی وو. ۶) هغه د نور د گواهی دپاره راغلو چې ټول خلق د هغه د پیغام په وسیله ایمان راوړی. ۷) هغه په خپله خو نور نه وو خو هغه د نور د گواهی دپاره راغلو. ۸) هغه حقیقی نور دُنیا ته راتلونکې وو کوم چې به په هر یو بنی آدم ځلیږی. ۹) هغه په خپله هغه دُنیا ته راغلو کومه چې هغه پیدا کړې وه خو دُنیا هغه ونه پېژندلو. ۱۰) هغه خپل قوم ته راغلو خو د هغه خپلو خلقو هغه قبول نه کړو. ۱۱) خو کومو خلقو چې هغه قبول کړو او په هغه یې ایمان راوړو نو هغه هغوی ته دا حق ورکړو چې د خدای پاک اولاد شی، ۱۲) داسې اولاد چې نه په فطری طور یا په انساني خواهشاتو بلکې د خدای پاک نه پیدا شو. ۱۳) نو کلام انسان شو او هغه زمونږ په مینځ کبني اوسېدو او مونږ د هغه لوی و لیدله، د واحد او د اېک یو زوی لوی، چې د حقیقت او وفاداری نه معمور وی څوک چې د پلار د خوا نه راغلی وی. ۱۴) یحیی د هغه په حقله گواهی وکړه. هغه په چغو ووئیل چې، ”دا هغه سرې دې چې ما یې ذکر کړې وو چې هغه هغه څوک دې چې زما نه وروستو به راشی خو زما نه به لوی وی ځکه چې هغه زما نه وړاندې موجود وو.“ ۱۵) ځکه چې مونږ ټولو د هغه د ټولې معمورتیا نه په فضل دپاسه وموندلو. ۱۶) ځکه چې شریعت د موسی په وسیله ورکړې شو خو فضل او حقیقت د عیسی مسیح په وسیله راغلل. ۱۷) هیچا هم چرې خدای پاک نه دې لیدلې، بلکې بې دیکې یو نه، څوک چې په خپله خدای پاک دې، چې د پلار د سترگو تور دې. هم هغه مونږ ته خدای پاک

بنکاره کړو.

د حضرت یحییٰ گواهی

١٩ د یحییٰ گواهی دا وه، چې کله یهودیانو د یروشلم نه امامان او لیویان د دې
دپاره ورولبړل چې د هغه نه تپوس وکړی چې، ”تۀ څوک یې؟“ ٢٠ هغه صفا
وویل او انکار یې ونه کړو چې، ”زه مسیح نه یم.“ ٢١ نو هغوی ترې تپوس
وکړو چې، ”نو تۀ بیا څوک یې؟ تۀ الیاس یې څۀ؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”نه،
زه هغه نه یم.“ ”تۀ هغه نبی یې څۀ چې مونږ یې په انتظار کښې یو؟“ هغه جواب
ورکړو چې، ”نه.“ ٢٢ بیا هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”نو تۀ څوک یې؟
ځکه چې مونږ چا رالېږلی یو چې هغوی ته جواب ورکړو. نو تۀ خپل ځان څۀ
گڼې؟“ ٢٣ هغه ورته جواب ورکړو چې، ”زه په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز
یم چې نعرې وهی، د مالک لار نېغه کړی، لکه چې یسعیاہ نبی فرمائیلی ؤو.“ ٢٤
بیا هغه کسان چې فریسیانو رالېږلی ؤو ٢٥ د هغه نه یې تپوس وکړو، ”که نه تۀ
مسیح یې، نه الیاس یې، نه هغه نبی یې، نو تۀ بیا ولې بیتسمه ورکوې؟“ ٢٦ یحییٰ
هغوی ته جواب ورکړو، ”زه په اوبو بیتسمه ورکوم خو ستاسو په مینځ کښې یو
کس ولاړ دے چې تاسو هغه نه پېژنئ، ٢٧ هغه هغه څوک دے چې زما نه
وروستو راځی او زه د دې جوگه هم نه یم چې د هغه د پېزار تسمې پرانیزم.“ ٢٨
دا ټولې خبرې د بیت عنیاہ په ښار کښې وشوې چې د اردن بلې غاړې ته دے،
چرته چې یحییٰ بیتسمه ورکوله.

د خدای پاک گډوډرے

٢٩ بله ورځ یحییٰ ولیدل چې عیسیٰ د هغه طرف ته راروان دے. هغه وفرمائیل
چې، ”وگورئ، د خدای پاک گډوډرے څوک چې د دنیا گناه په ځان وړی. ٣٠ دا
هم هغه دے د چا په حقله چې ما وئیلی ؤو چې زما نه به وروستو یو کس راځی

څوڪ چي زما نه لوي دے ځڪه چي هغه زما نه مخڪبني موجود وو. (٣١) زه په خپله هغه نه پڙنم، خو زه په دې وجه د اوبو سره د بپتسمې وركولو دپاره راغلم چي هغه بني اسرائيلو ته څرگند شي.“ (٣٢) بيا يحيى دا گواهي وركړله چي، ”ما روح القدس د آسمان نه لکه د يوې كونترې په شان په راكوزېدو وليدلو چي د هغه سره پاتي شو. (٣٣) ما په خپله دے نه پڙندو، خو هغه چا چي زه يې د اوبو د بپتسمې وركولو دپاره رالېرلے يم هغه ما ته وفرمائيل، كله چي زما روح په راكوزېدو وويني او د چا سره پاتي شي نو هم دا هغه كس دے چي په روح القدس به بپتسمه وركوي. (٣٤) ما دا په خپله وليدل او زه په دې گواهي كوم چي دا د خدائ پاک غوره كړے شوے دے.“

د حضرت عيسى اولنى مریدان

(٣٥) په بله ورځ يحيى د خپلو دوو مریدانو سره ولاړ وو (٣٦) چي عيسى يې په خوا كښي تېر شو. يحيى هغه ته وكتل او وې فرمائيل چي، ”دا د خدائ پاک گډورے دے.“ (٣٧) كله چي هغه دوو مریدانو د هغه دا خبره واورېدله نو عيسى پسې روان شول. (٣٨) عيسى چي په شا وكتل نو وې ليدل چي دوي هغه پسې روان دي نو هغه ترې تپوس وكړو چي، ”تاسو څه گورئ؟“ هغوي ووئيل، ”أستاذ، ته كوم ځائ پاتي كېرې؟“ (٣٩) عيسى جواب وركړو چي، ”راشي او وگورئ،“ نو هغوي د هغه سره لاړل او هغه ځائ يې وليدلو چرته چي هغه پاتي كېدو او هغوي نوره ورځ د هغه سره تېره كړله چي دا تېر ماسپښين وو. (٤٠) په هغوي كښي يو اندرياس د شمعون پطروس ورور وو چا چي هغه خبرې واورېدې كومې چي يحيى كړې وې نو بيا هغه عيسى پسې روان شو. (٤١) اول كار چي هغه وكړو هغه دا وو چي خپل ورور شمعون يې وموندلو او هغه ته يې ووئيل چي، ”مونږ مسيح موندلے دے.“ (٤٢) نو هغه شمعون عيسى له راوستو. عيسى هغه ته وكتل او وې فرمائيل، ”ته د يوحنا زوي شمعون يې، تا ته به كائفس وئيلے كيږي، يعنې پطروس چي معني يې گټ دے.“

د حضرت عیسیٰ فیلیپوس او نتنی ایل رابلل

٤٣) بله ورځ عیسیٰ گلیل ته د تلو نیت وکړو. فیلیپوس مخې له ورغلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“ ٤٤) نو فیلیپوس د اندریاس او پطروس په شان د بیت صیدا اوسېدونکې وو. ٤٥) فیلیپوس نتنی ایل له ورغلو او ورته یې ووئیل چې، ”مونږ هغه کس بیاموندلو د چا ذکر چې د موسیٰ په شریعت کښې شوی دے او نبیانو کړی دے، چې هغه د ناصرت عیسیٰ د یوسف زوی دے.“ ٤٦) نتنی ایل په حبرانتیا تپوس وکړو چې، ”ناصرت، ولې په ناصرت کښې هم ښه څیز پیدا کېدې شی څه؟“ فیلیپوس جواب ورکړو، ”راشه او په خپله یې وگوره.“ ٤٧) کله چې عیسیٰ نتنی ایل په راتلو ولیدلو نو وې فرمائیل، ”دا یو رښتینې بنی اسرائیلی دے، په دې کښې هیڅ ټکی نشته.“ ٤٨) نتنی ایل ترېنه تپوس وکړو، ”تا زه څنگه وپېژندلم؟“ عیسیٰ ورته جواب ورکړو، ”ما ته هغه وخت لیدلې وې چې ته لا د اینځر د ونې لاندې وې او فیلیپوس لانه وې رابللې.“ ٤٩) بیا نتنی ایل ووئیل، ”اُستاده. ته د خدای پاک زوی یې او ته د بنی اسرائیلو بادشاه یې.“ ٥٠) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ولې ستا د ایمان د راوړو دغه وجه ده چې تا ته مې وئیل چې ته مې د اینځر د ونې لاندې لیدلې وې؟ ته به د دې نه هم لوی لوی کارونه ووينې.“ ٥١) بیا هغه وفرمائیل، ”زه تاسو ټولو ته رښتیا وایم چې تاسو به آسمان پرانستې ووينې او په ابن آدم به د خدای پاک د فرستو بره ښکته تلل راتلل ووينې.“

په قانا کښې واده

٢) په درېمه ورځ د گلیل په قانا نومې ځای کښې یو واده وو. د عیسیٰ مور هم هلته وه، ٢) او عیسیٰ او د هغه مریدان هم واده ته رابللې شوی وو. ٣) کله چې مې ختم شو نو د عیسیٰ مور هغه ته ووئیل، ”دوی سره نور مې نشته.“ ٤) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”مورې، دا زما کار نه دے، زما وخت لانه دے راغلې.“ ٥) خو د هغه مور خادمانو ته ووئیل، ”هر څه چې دے درته فرمائی

هغه کویئ. ۶ هلتہ د کانی شپږ چاتی خوا په خوا ولاړې وې، دا د یهودیانو د دستور په مطابق د پاکېدو دپاره وې، په هره یوه کبښې د شلو نه تر دېرشو گیلنو پورې خائ وو. ۷ عیسیٰ خادمانو ته وفرمائیل چې، ”دا چاتی د اوبو نه پکې کړئ.“ او هغه هغوی تر خولې خولې کړې. ۸ بیا هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”خه ترې وباسئ او د مېلمستیا مشر له یې یوسئ.“ او هغوی هم دغسې وکړل. ۹ کله چې د مېلمستیا مشر هغه اوبه وڅښلې نو هغه په میو بدلې شوې وې. خو هغه ته د دې پته نه وه چې دا د کوم خائ نه راغلی دی اگر چې نوکرانو ته پته وه چا چې اوبه راویستلې وې. نو هغه د واده زلمے راوغوښتو ۱۰ او هغه ته یې ووئیل، ”هر څوک ښه مے اول ورکوی او کمزوری تر هغې ساتی ترڅو چې مېلمانہ پوره ماړه شوی نه وی، خو تا خو تر اوسه ښه مے لا ساتلی دی.“ ۱۱ د گلیل په قانا کبښې د عیسیٰ دا وړومی معجزه او ښه وه چې عیسیٰ پرې خپله لوی څرگنده کړه، او د هغه مریدانو په هغه ایمان راوړو. ۱۲ د دې نه پس عیسیٰ د خپلې مور، وروڼو او مریدانو سره کفرنحوم ښاریې ته ښکته لاړو او هغوی هلتہ یو څو ورځې ایسار شول.

د خدای پاک د کور پاکول

۱۳ د یهودیانو د فسح د اختر ورځې رانزدې وې نو عیسیٰ بره یروشلم ته لاړو. ۱۴ هلتہ هغه د خدای د کور په دربار کبښې د غویانو، گډو او د کونټرو خرڅوونکی او صرافان په خپلو کرسو ناست ولیدل. ۱۵ عیسیٰ د پری کوره جوړه کړه او د خدای د کور نه یې سوداگر، گډې او غویان بهر وشړل. هغه د صرافانو تختې نسکورې کړې، او د هغوی پېسې یې ونوستلې، ۱۶ بیا هغه د کونټرو خرڅوونکو ته وفرمائیل، ”دا څیزونه دلته نه اخوا کړئ زما د پلار د کور نه بازار مہ جوړوئ.“ ۱۷ د هغه مریدانو ته د صحیفو دا پېشگوڼې رایاده شوه، ”ستا د کور غېرت به ما وسوزوی.“ ۱۸ بیا یهودیانو عیسیٰ ورتلو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”ته مونږ ته داسې خه معجزه ښودلے شې چې ته دا ثابت کړې

چي دا اختيار تا سره شته؟“ (١٩) عيسى جواب ورکړو چې، ”دا د خُدائ کور ونيوئ او زه به يې په دربو ورځو کښې بيا ودروم.“ (٢٠) بيا يهوديانو ووئيل، ”دا د خُدائ کور خو په شپږ څلوېښت کاله کښې جوړ شوي دي، او ته يې راته په دربو ورځو کښې ودروي؟“ (٢١) خو د خُدائ د کوم کور ذکر چې عيسى کولو هغه د ده خپل بدن وو. (٢٢) د هغه د بيا راژوندی کېدو نه پس د هغه مريدانو ته راياد شول چې هغه څه فرمايلي و نو د هغوي په صحيفو او د عيسى په وينا يقين راغلو.

حضرت عيسى د ټولو خلقو د فطرت نه واقف دے

(٢٣) کله چې عيسى د فسح د اختر دپاره په يروشلم کښې دېره وو نو خلقو هغه معجزې وليدې کومې چې هغه ښکاره کړې او دېرو خلقو په هغه ايمان راوړو. (٢٤) خو عيسى په خپله په هغوي اعتبار نه کولو ځکه چې هغه ټول خلق دېر ښه پېژندل. (٢٥) او د بل چا د پوهولو ضرورت ورته نه وو ځکه چې هغه د ټولو خلقو د فطرت نه ښه خبر وو.

حضرت عيسى او نیکوديموس

٣ (١) په فريسيانو کښې نیکوديموس نومې يو سرې وو چې د يهوديانو د جرگې مشر وو. (٢) هغه عيسى له د شپې راغلو او ورته يې ووئيل چې، ”اُستاده، مونږ ته معلومه ده چې ته هم هغه اُستاز يې چې خُدائ پاک رالېرلے يې. ځکه چې هيڅوک هم دا معجزې چې ته يې کوي نه شي کولے خو که خُدائ پاک ورسره مل نه وي.“ (٣) عيسى جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتيا وایم، هيڅوک هم د خُدائ پاک بادشاهي نه شي ليدلے ترڅو چې هغه بيا پيدا نه شي.“ (٤)

نیکوديموس هغه ته ووئيل، ”نو بيا دا څنگه ممکنه ده چې يو سرې چې بوډا وي نو هغه به بيا څنگه پيدا شي؟ ولې څوک په دوهم ځل د مور گېډې ته ورننوتے شي

خه او بيا پيدا كېده شي؟“ (٥) عيسى جواب وركړو، ”زه درته رښتيا وايم چې هيڅوك هم د خدائ پاك بادشاهي ته نه شي داخلېدې ترڅو چې هغه د اوبو او روح القدس نه پيدا نه شي. (٦) چې د انسان نه پيدا كېږي هغه جسم دې خو چې د روح القدس نه پيدا كېږي هغه روح دې. (٧) زه چې تاسو ته دا ووايم چې تاسو له بيا پيدا كېدل په كار دي نو په دې حېرانېږئ مه. (٨) هوا اخوا ديخوا الوځي. ته د دې آواز خو اورې خو دا نه شي وئيلې چې دا د كومې راځي او چرته ځي. نو دغه حال د هر هغه چا دې چې د روح القدس نه پيدا شوي دي.“ (٩) نيكوديموس ترې بيا تپوس وكړو، ”دا څنگه ممكنه ده؟“ (١٠) عيسى ورته وفرمائيل، ”ته د يهوديانو لوى استاذ يې او د دې نه ناخبره يې؟ (١١) زه درته رښتيا وايم چې مونږ هغه خه وايو چې خه راته معلوم دي او د هغې گواهي وركوو چې خه مو ليدلي دي، خو اوس هم تاسو زمونږ گواهي نه منئ. (١٢) كه چېرې تاسو زما عام خبرې نه منئ، نو كه زه درته آسماني خبرې وكړم نو تاسو به يې څنگه ومنئ؟ (١٣) هيڅوك هم چېرې آسمان ته نه دې ختلې بې د هغه نه څوك چې د آسمان نه راکوز شو، يعنې ابن آدم. (١٤) لكه څنگه چې موسى په بيابان كښې مار په ستنې راځوړند كړې وو نو ابن آدم به ضرور هم دغسې وخبږولې شي، (١٥) دې دپاره چې څوك په هغه ايمان ساتي نو هغه به د تل ژوندون ومومي. (١٦) خدائ پاك د دې دنيا سره داسې مينه وكړله چې خپل اېك يو زوى يې هم وركړو، نو څوك هم چې په هغه ايمان راوړي هلاك به نه شي خو د تل ژوندون به بيا مومي. (١٧) خدائ پاك خپل زوى دنيا ته د دنيا د مجرم كولو دپاره را و نه لېږلو بلكې د دې دپاره چې د هغه په وسيله دنيا بچ شي. (١٨) څوك چې په هغه ايمان راوړي نو هغه به مجرم نه شي خو چا چې پرې ايمان نه دې راوړې هغه خو د مخكښې نه مجرم شوې دې ځكه چې هغوى د خدائ پاك د اېك يو زوى په نوم ايمان رانه وړو. (١٩) او د مجرم كېدلو سبب دا دې چې دنيا ته نور راغلو خو خلق د نور په ځاى په تياره كښې خوشحاله وو ځكه چې د هغوى كارونه بد وو. (٢٠) هر څوك چې بد كار كوي نو د نور نه نفرت كوي او نور ته نه راځي د

دې دپاره چې د هغوی بدکارونه بشکاره نه شی. (۲۱) خو څوک چې نېک کارونه کوی هغوی رڼا ته راځی دپاره د دې چې دا ترې څرگند شی چې د هغوی کارونه د خدای پاک په وسیله دی.

حضرت عیسیٰ او حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکے

(۲۲) پس د دې نه عیسیٰ سره د مریدانو یهودیه ته لاړو او د هغوی سره هلته د څه وخت دپاره ایسار شو او خلقو ته یې بیتسمه ورکوله. (۲۳) یحییٰ هم په عینون کښې بیتسمه ورکوله، کوم چې شالیم ته نزدې دے، ځکه چې په هغه ځای کښې اوبه پیرې وې، او خلق هغه له راتلل او بیتسمه یې اخستله. (۲۴) دا د یحییٰ د قېد کېدو نه وړاندې ؤو. (۲۵) د یحییٰ د ځینې مریدانو د یو یهودی سره د پاکېدو د دستور په سر بحث وشو. (۲۶) نو هغوی یحییٰ له راغلل او ورته یې وویل، ”اُستاز، تا سره چې د اردن نه پورې غاړه کوم سرې وو د چا په حقله چې تا گواهی کړې وه، هغه هم بیتسمه ورکوی، هر څوک ورته ورځی.“ (۲۷) یحییٰ جواب ورکړو چې، ”انسان یو څیز هم تر هغې حاصلولې نه شی ترڅو چې هغه ته د آسمان نه ملاو نه شی. (۲۸) تاسو ته ښه پته ده چې ما وئیلی ؤو چې زه مسیح نه یم، زه خو د هغه نه وړاندې رالېرلې شوی یم. (۲۹) ناوې د واده د زلمی وی او د واده د زلمی دوست څوک چې ورسره نزدې ولاړ وی نو هغه چې کله د هغه خبرې اوری، نو د زلمی په آواز اورېدو پېر خوشحالیږی. نو دغه شان زما خوشحالی هم پوره کیږی. (۳۰) هغه به ضرور لوی او زه به ورکوټی شم.

هغه څوک چې له آسمان نه راځی

(۳۱) هغه څوک چې د بره نه راځی هغه د ټولو نه لوی وی. او څوک چې د زمکې وی هغه د دنیا سره تعلق ساتی او خبرې هم دنیاوی کوی. څوک چې د آسمان نه راځی هغه په ټولو اوچت وی. (۳۲) هغه چې څه لیدلی او اورېدلی دی د هغې

گواهی کوی، خو هیڅوک هم د هغه گواهی نه منی. (۳۳) چا چې د هغه گواهی ومنله نو هغه د دې خبرې اقرار وکړو چې خدای پاک رښتینې دے. (۳۴) ځکه څوک چې خدای پاک رالېږلے وی هغه د خدای کلام بیانوی، ځکه چې خدای پاک روح القدس بې اندازې ورکوی. (۳۵) پلار د زوی سره مینه کوی او هغه ته بې ټول اختیار ورکړے دے. (۳۶) څوک چې په زوی ایمان ساتی هغه به د تل ژوندون مالک وی، خو څوک چې د زوی نافرمانی وکړی هغه به دا ژوندون ونه گوری او تل به د خدای پاک د غضب د لاندې وی.

حضرت عیسیٰ او سامری بنځه

۴ (۱) عیسیٰ په دې خبر وو چې فریسیانو دا خبره واورېدله چې هغه د یحییٰ نه هم زیات مریدان جوړوی او بپتسمه ورکوی. (۲) خو په حقیقت کښې عیسیٰ په خپله نه بلکې مریدانو بې بپتسمه ورکوله. (۳) نو عیسیٰ یهودیه پرېښودله او یو ځل بیا گلیل ته لاړو. (۴) خو هغه ته د سامریه نه تېرېدل ضرور ؤو، (۵) نو هغه د سامرېې سوخار نومې ښار ته راغلو کوم چې هغه پتی ته نزدې وو چې یعقوب خپل زوی یوسف له ورکړے وو. (۶) هلته کښې د یعقوب کوهے وو او عیسیٰ د خپل سفر نه سترې شوے وو نو هغه کوهی سره کښېناستو، دا د غرمې وخت وو. (۷) نو بیا یوه سامری بنځه اویو وړلو له راغله او عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ما له اوبه راکړه.“ (۸) د هغه مریدان د خوراک سامان اخستو دپاره ښار ته تلې ؤو. (۹) سامری بنځې ورته وویل چې، ”ته یو یهودی زما غوندې سامری بنځې نه د څښلو اوبه څنگه غواړې؟“ هغې ځکه داسې وویل چې یهودیان د سامریانو سره څه نه شریکوی. (۱۰) عیسیٰ هغې ته جواب ورکړو چې، ”که چرې تا ته د خدای پاک د نعمت پته وے، او بله دا چې څوک چې ستا نه د څښلو اوبه غواړی دا څوک دے، نو تا به د هغه نه دا خواست کړے وو او هغه به تا له د ژوندون اوبه درکړې وې.“ (۱۱) بنځې هغه ته وویل چې، ”سرېه، تا سره خو بوقه

هم نشته او دا کوهی ژور دے، نو ته به د کوم خای نه ما له د ژوندون اوبه راوړې؟ (۱۲) ولې ته زمونږ د نیکه یعقوب نه لوی سرے یې خه، چا چې مونږ له دا کوهی راکړو او په خپله یې د زامنو او څاروو سره د دې نه اوبه وڅښلې؟“

(۱۳) عیسی هغې ته وفرمائیل، ”هر هغه څوک چې دا اوبه وڅښی هغه به بیا هم تیرے کیری. (۱۴) خو چې څوک هغه اوبه وڅښی چې زه یې ورکوم هغه به هیڅکله نه تیرے کیری. زه چې کومې اوبه ورکوم هغه به په هغوی کښې دننه لکه یوه چینه وگرځی چې همپشه به بهیری او چې د تل ژوندون ورکوی.“ (۱۵) ښځې ورته ووئیل، ”سریه، هغه اوبه ما له راکړه نو چې زه بیا کله هم تیرې نه شم او چې بیا اوبو راویستلو له دلته نه راځم.“ (۱۶) عیسی ورته وفرمائیل، ”لاره شه، خپل خاوند راوبله او بیا راشه.“ (۱۷) هغې جواب ورکړو چې، ”زما خاوند نشته.“

عیسی هغې ته وفرمائیل، ”ته دا رښتیا وایې چې ستا خاوند نشته، (۱۸) خو حقیقت دا دے چې تا پینځه مرونه کړی دی او اوس چې څوک تا سره دے ستا خاوند نه دے. تا چې خه ووئیل هغه رښتیا دی.“ (۱۹) ښځې هغه ته ووئیل، ”مالکه، ما ته ښکاری چې ته نبی یې. (۲۰) زمونږ نیکونو په دې غره عبادت کولو خو تاسو یهودیان وایې چې په کوم خای کښې مونږ ته د خدای پاک عبادت کول په کار دی هغه په یروشلم کښې دے.“ (۲۱) عیسی هغې ته وفرمائیل، ”خورې، باور وکړه چې یو وخت داسې راروان دے چې نه خو به تاسو د پلار عبادت په دې غر او نه په یروشلم کښې وکړئ. (۲۲) تاسو سامریان د هغه عبادت کوئ چې تاسو یې نه پېژنئ، خو مونږ د هغه عبادت کوو چې مونږ یې پېژنو، ځکه چې خلاصون د یهودیانو د خوا نه دے. (۲۳) خو وخت راروان دے بلکې اوس دے چې رښتینی عبادت کوونکی به پلار ته په روح او په رښتیا سره عبادت وکړی او پلار هم دغه شان عبادت کوونکی غواړی. (۲۴) خدای پاک روح دے او هر څوک چې د هغه عبادت کوی نو هغه دې هم په روح او په رښتیا د هغه عبادت کوی.“ (۲۵) ښځې جواب ورکړو، ”زه پوهېږم چې مسح کړے شوے، یعنی مسیح راتلونکے دے. هر کله چې هغه راشی نو هغه به مونږ ته هر خه بیان کړی.“ (۲۶) عیسی ورته

وفرمائيل، ”هغه زه ٿيم، زه ڇي تا سره خبري ڪوم.“ (٢٧) په دغه وخت د هغه
 مريدان واپس راغلل او ٻيهر حبران شول ڇي هغه يي يوې بنځي سره په خبرو
 وکتلو خو په هغوي ڪبني يو کس هم ونه وئيل ڇي، ”ته د دي نه څه غواړي، يا
 ”ته د دي سره خبري ولي ڪوي؟“ (٢٨) نو بنځي بيا خپل منگي پرېښودو او ښار
 ته واپس په منډه لاره او هلته يي خلقو ته ووئيل ڇي، (٢٩) ”راشي، يو داسي سره
 وويني ڇي ما څه ڪري ٿو هغه ٽول يي راته ووئيل. ڪېدې شي ڇي دا مسيح
 وي؟“ (٣٠) نو خلق د ښار نه راووتل او د عيسيٰ طرف ته روان شول. (٣١) په دي
 دوران ڪبني مريدانو په هغه زور ولگولو ڇي، ”استاذه، لږ څه وخوره.“ (٣٢) خو
 هغه مريدانو ته وفرمائيل، ”ما سره داسي خوراک دے ڇي تاسو ته يي هيڅ پته
 نشته.“ (٣٣) بيا مريدانو يو تر بله ووئيل ڇي، ”ولي ڇا هغه له خوراک راوړي
 دے څه؟“ (٣٤) عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل ڇي، ”زما خوراک څښاک دا دے ڇي
 زه د هغه رضا وڪرم ڇا ڇي زه رالېږلے يم او ڇي د هغه ڪار پوره ڪرم.“ (٣٥) ولي
 تاسو دا نه وايئ ڇي څلور مياشتي نورې دي او بيا به ٿو گډ شي؟ خو زه تاسو ته
 دا وایم ڇي گهرچاپېره پتو ته وگورئ ڇي د ٿو ڪولو دپاره تيار دي. (٣٦) اوس هم
 لوگري لگيا دي خپله مزدوري اخلي او د تل ژوندون دپاره مېوه راټولوي د دي
 دپاره ڇي ڪروني او لوگري دواړه په شريکه خوشحالي وکري. (٣٧) ځکه دا مثل
 رښتيا دے ڇي يو يي ڪري او بل يي ربي. (٣٨) ما تاسو ولېږلي ڇي هغه فصل
 وريبي په ڪوم ڇي تاسو څه ڪړاؤ نه دے ڪړي، نورو محنت وکړو او تاسو د
 هغوي په محنت ڪبني شريک شوي.“ (٣٩) د هغه ښار ٻېرو سامريانو په عيسيٰ
 ايمان راوړو د هغه بنځي د گواهي په وجه ڇي، ”ده ما ته هغه هر څه ووئيل څه
 ڇي ما ڪله هم ڪري ٿو.“ (٤٠) نو ڪله ڇي سامريان هغه له راغلل نو منت يي ورته
 وکړو ڇي مونږ سره پاتي شه، نو هغه هلته دوه ورځي ايسار شو. (٤١) او د هغه د
 ڪلام په وجه نورو ٻېرو خلقو په هغه ايمان راوړو. (٤٢) او هغوي هغه بنځي ته
 ووئيل ڇي، ”مونږ صرف ستا د وينا په وجه په ده ايمان نه دے راوړي، ځکه
 ڇي مونږ اوس په خپله د هغه واورېدل او مونږ ته پته ولگېده ڇي دے په حقيقت

کښې د دُنیا خلاصونکې دے.

د یو سرکاری آفسر زوی روغول

٤٣ کله چې دوه ورځې تېرې شوې نو عیسی د هغه ځای نه گلیل ته روان شو.

٤٤ نو عیسی په خپله دا فرمائیلي وُو چې یو نبی هم په خپل ښار کښې عزتمند نه وی. ٤٥ نو کله چې هغه گلیل ته راوړسېدو نو گلیلیانو د هغه هرکلی وکړو ځکه چې هغوی په دغه وخت کښې د فسح اختر دپاره په یروشلم کښې موجود وو او د هغه ټول کارونه یې په خپله ولیدل. ٤٦ عیسی یو ځل بیا د گلیل قانا نومې ځای ته لاړو چرته چې هغه اوبه په میو بدلې کړې وې. هلته یو سرکاری آفسر وو چې زوی یې په کفرنحوم کښې ناجوره پروت وو. ٤٧ کله چې هغه واورېدل چې عیسی د یهودیه نه ښکته گلیل ته راغلی دے نو هغه ورله ورغلو او منت یې ورته وکړو چې، ”ما سره لاړ شه او زما زوی جوړ کړه ځکه چې هغه مرگی حال پروت دے.“ ٤٨ عیسی هغه ته وفرمائیل چې، ”ترڅو چې تاسو خلق لوی ښې ونه گورئ نو تر هغې تاسو ایمان نه راوړئ.“ ٤٩ هغه آفسر ورته ووئیل چې، ”صاحب، ما سره سمدستی لاړ شه زما زوی مرگی حال دے.“ ٥٠ عیسی ورته وفرمائیل، ”کور ته لاړ شه، ستا زوی به ژوندې پاتې شی.“ عیسی چې څه وفرمائیل هغه سړی پرې یقین وکړو او کور ته روان شو. ٥١ هغه لا په لاره وو چې نوکرانو یې ورته خبر راوړو چې، ”زوی خو دې په ښه کېدو او ژوندې دے.“ ٥٢ نو هغه تپوس ترېنه وکړو چې، ”څه وخت هغه په ښه کېدو شو؟“ هغوی ورته ووئیل چې، ”پرون ماسپښین یوه بجه هغه تپې پرېښودلو.“ ٥٣ نو پلار یې پوهه شو چې دا هم هغه وخت وو چې عیسی هغه ته فرمائیلی وُو چې، ”زوی به دې ښه شی،“ نو هغه سره د ټول خاندانه پرې ایمان راوړو. ٥٤ د یهودیه نه گلیل ته په راتلو دا د عیسی دویمه معجزه وه.

حضرت عیسیٰ یو گوبه سرې له شفا ورکوی

۵ (۱) د دې نه پس د یهودیانو اختر وو، او عیسیٰ یروشلم ته لاړو. (۲) په یروشلم کښې د گوبو د دروازې سره نزدې یو تالاب دے چې پینځه دالانونه په کښې ولاړ دی چې په آرامی ژبه کښې ورته بیت حسدا وائی. (۳) په دې دالانونو کښې گڼ معذوران، رانده، گوبه، شل، پراته وو. (۴) ځکه چې وخت په وخت به د خدای پاک یوه فرشته دې تالاب ته راکوزېدل او دا اوبه به یې خوځولې او هغه څوک چې به د ټولو نه ورومبے دې اوبو ته ورکوز شو نو هر څه بیماری چې به یې وه د هغې نه به روغ شو. (۵) په دغه خلقو کښې یو سرې وو چې د دوه کم څلوېښتو کالو راسې شل وو. (۶) کله چې عیسیٰ هغه هلته پروت ولیدو او د دې نه خبر شو چې دے د پیرې مودې راسې بیمار دے، نو هغه ورته وفرمائیل، ”ته غواړې چې روغ شی؟“ (۷) بیمار سرې جواب ورکړو چې، ”صاحبه، زما هیڅوک نشته چې کله اوبه وڅوځولے شی نو چې ما دې تالاب ته ورکوز کړی. او کله چې زه اوبو له ورسم نو بل زما نه مخکښې وردانگلی وی.“ (۸) بیا عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”پاخه، خپله بستره دې واخله او ځه.“ (۹) سرې سمدستی جک جوړ شو، او خپله بستره یې واخستله او روان شو. دا د سبت ورځ وه. (۱۰) نو یهودیانو هغه روغ کړے شوی سرې ته وویل، ”دا د سبت ورځ ده. په شریعت کښې د سبت په ورځ تا ته د خپلې بستري د وړلو اجازت نشته.“ (۱۱) خو هغه جواب ورکړو چې، ”کوم سرې چې زه روغ کړم هغه ما ته وفرمائیل چې خپله بستره واخله او ځه.“ (۱۲) هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”هغه سرې څوک دے چې تا ته یې وویل چې خپله بستره واخله او ځه؟“ (۱۳) خو هغه روغ شوی سرې ته دا پته ونه لگېده چې هغه څوک وو ځکه چې هلته پېره گڼه وه او عیسیٰ په گڼه کښې غېب شو. (۱۴) د دې نه پس عیسیٰ هغه د خدای په کور کښې ولیدو او ورته یې وفرمائیل، ”وگوره، ته ښه شوے یې. نوره گناه مه کوه، چې د دې نه درته زیات تکلیف پېښ نه شی.“ (۱۵) هغه سرې په مخه لاړو او د یهودیانو مشرانو ته یې وویل چې، ”دا هغه عیسیٰ وو چې ما له یې

شفا راکړه.“ (۱۶) نو په دې وجه د يهوديانو مشرانو د عيسی زورول شروع کړل
 ځکه چې هغه دا کارونه د سبت په ورځ کول. (۱۷) نو عيسی هغوی ته جواب
 ورکړو چې، ”زما پلار لا تر اوسه کار کوی او زه هم کار کوم.“ (۱۸) په دې وجه
 يهوديان نور هم د هغه په مرگ پسې شول ځکه چې يواځې دا نه چې هغه د سبت
 حکم ماتولو بلکې هغه خدای پاک ته خپل پلار وئيلو او خپل ځان يې د خدای
 پاک سره برابر گڼلو.

د زوی اختيار

(۱۹) عيسی هغوی ته دا وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رشتيا وایم، زوی په خپله هيڅ
 نه شی کولای بې له هغه کار نه چې خپل پلار يې په کولو ليدلای وې. ځکه څه چې
 پلار کوی هم هغه شان يې زوی کوی. (۲۰) ځکه چې پلار د زوی سره مينه کوی
 او خپل ټول کارونه ورته څرگندوی. او د دې نه زيات لوی کارونه به هغه ورته
 څرگند کړی نو تاسو به ورته حېران شئ. (۲۱) لکه څنگه چې پلار مړی پاڅوی او
 هغوی له ژوند ورکوی دغه شان زوی هم هر هغه چا له چې غواړی ژوند ورکوی.
 (۲۲) بيا دا چې پلار د هيچا عدالت هم نه کوی بلکې دا ټول اختيار يې زوی ته
 سپارلای دے (۲۳) نو چې ټول د زوی داسې عزت کوی لکه څنگه چې هغوی د
 پلار عزت کوی. څوک چې د زوی عزت نه کوی هغه د هغه پلار عزت نه کوی
 چا چې هغه رالېږلای دے. (۲۴) زه تاسو ته رشتيا وایم، هر څوک چې زما خبرو
 ته غوږ ږدی او په هغه چا ايمان راوړی چې زه يې رالېږلای يم، هغه تل عمری
 ژوندون لری. او هغه به مجرم نه شی ځکه چې هغه د مرگ نه ژوندون ته
 اوږدلای دے. (۲۵) زه تاسو ته رشتيا وایم، يو وخت داسې راروان دے بلکې
 راغلی دے چې مړی به د خدای پاک د زوی آواز اوری او چې څوک يې واورى
 هغه به راژوندی شی. (۲۶) ځکه څنگه چې پلار په خپله د ژوندون سرچينه دے هم
 دغه شان هغه خپل زوی له د ژوندون ورکولو اختيار ورکړی دے. (۲۷) او هغه
 عيسی ته د عدالت اختيار ورکړو ځکه چې هغه ابن آدم دے. (۲۸) په دې مه

حېرانېرئ ځکه چې داسې وخت راروان دے کله چې هغه ټول څوک چې په قبرونو کښې دی، هغه به د ده آواز واورى (۲۹) او بهر به راوځي. چا چې نېکي کړي وی هغوی به د تل ژوندون دپاره راپورته شي او چا چې بد کړي وی هغوی به د عدالت دپاره راپورته کړے شي.

د حضرت عيسى په باب کښې گواهي

(۳۰) زه په خپله هيڅ نه شم کولے. څنگه چې خدائ پاک ما ته فرمائي زه هم هغسې فېصله کوم او زما فېصله درسته وي ځکه چې زه خپله مرضي نه بلکې د هغه چا مرضي پوره کوم چا چې زه رالېرلے يم. (۳۱) که چېرې زه د خپل ځان په حقله گواهي وکړم نو زما گواهي رښتيني نه ده. (۳۲) بلکې يو بل څوک هم شته چې هغه زما دپاره گواهي ورکوي او ما ته پته ده چې د هغه گواهي زما په حقله رښتيني ده. (۳۳) تاسو يحيى ته خپل پېغام وړونکي ورلېږل او هغه هم د دې حقيقت گواهي ورکړه. (۳۴) خو زه د انسان د گواهي محتاج نه يم خو زه دا دې دپاره وایم چې تاسو بچ شئ. (۳۵) يحيى بلېدونکې ډيوه وه چې رڼا يې کوله او تاسو غوښتل چې د لږ وخت دپاره د هغه په رڼا کښې خوشحالي وکړئ. (۳۶) خو زه د يحيى د گواهي نه لويه گواهي لرم. هغه کارونه چې زما پلار ما ته حواله کړي او چې زه يې سر ته ورسوم، يعني هم هغه کارونه چې زه يې کوم، دا زما گواهي ورکوي چې پلار زه رالېرلے يم. (۳۷) او پلار چې زه يې رالېرلے يم هغه په خپله زما په حقله گواهي ورکړې ده. تاسو هيڅکله د هغه آواز نه دے اورېدلے او نه مو د هغه صورت ليدلے دے، (۳۸) او نه ستاسو په زړه کښې د هغه د کلام دپاره ځائ شته ځکه چې تاسو په هغه باور نه کوئ چا چې هغه رالېرلے دے. (۳۹) تاسو په غور صحيفې لټوئ ځکه چې تاسو سوچ کوئ چې په دې کښې به ستاسو د تل ژوندون وي خو دا صحيفې هم زما په حقله گواهي ورکوي. (۴۰) خو بيا هم تاسو د دې نه انکار کوئ چې زما طرف ته راشئ چې د تل ژوندون ومومئ. (۴۱) زه د انسان نه د عزت طمع نه کوم. (۴۲) خو زه تاسو پېژنم چې ستاسو په زړونو

کښې د خُډائ پاک مینه نشته. (۴۳) زه د خپل پلار په نوم راغلی یم او تاسو ما نه قبولئ خو که بل څوک په خپله نامه راشی نو تاسو به یې قبول کړئ. (۴۴) تاسو څنگه د ایمان خاوندان کېدئ شئ کله چې تاسو د یو بل نه د عزت اُمید کوئ او د هغه عزت لټون نه کوئ کوم چې د واحد خُډائ پاک له طرفه دے؟ (۴۵) دا سوچ مه کوئ چې زه به د پلار په وړاندې په تاسو الزام ولگوم. په تاسو الزام لگونکے موسی دے، په چا چې تاسو اُمید ساتئ. (۴۶) که چېرې تاسو په موسی ایمان ساتئ نو په ما به یې هم ساتئ ځکه چې هغه زما په حقله لیکلی دی. (۴۷) خو که تاسو د موسی په کلام ایمان نه ساتئ نو زه چې څه وایم تاسو به په هغې څه ایمان وساتئ.

پینځه زره خلق مړول

۶ (۱) د دې نه پس عیسی د گلیل د دریاب بلې غاړې ته لاړو چې ورته د تبریاس دریاب هم وئیلے کیري. (۲) او یوه لویه گڼه ورپسې وه ځکه چې هغوی هغه معجزې لیدلې وې چې هغه د بیمارانو د شفا دپاره کولې. (۳) بیا عیسی غره ته پاس وختلو او هلته د خپلو مریدانو سره کښېناستو. (۴) نو د فسخ اختر چې د یهودیانو لوی اختر دے رانزدې وو. (۵) بیا چې عیسی خپلې سترگې اوچتې کړې نو یوه لویه گڼه یې ولیدله چې د هغه په طرف را روانه وه. نو عیسی فیلیپوس ته وفرمائیل چې، ”مونږ به د دې خلقو دپاره روتی د کوم ځای نه اخلو؟“ (۶) هغه دا سوال د هغه د آزمېښت دپاره وکړو، ځکه چې هغه ته په خپله دا معلومه وه چې هغه به څه کوی. (۷) فیلیپوس ورته جواب ورکړو چې، ”د دوو سوو دینارو روتی به هم کافی نه وی چې د دې خلقو لږه لږه ورسئ.“ (۸) د هغه په مریدانو کښې اندریاس چې د شمعون پطروس ورور وو، هغه ته وئیل چې، (۹) ”دلته یو هلک دے چې ورسره د اوریشو پینځه روتی او دوه کبان شته، خو دا د دې دومره پېرو خلقو دپاره هیڅ هم نه دی.“ (۱۰) عیسی وفرمائیل، ”دا خلق

کښېنوی. “ هلته په هغه ځای کېنې ښه ډېر وابښه ؤو، نو هغوی لاندې په زمکه کښېناستل او ټول تقریباً پینځه زره سړی ؤو. (۱۱) بیا عیسی روتی واخستلې، شکر یې پرې وکړو او هغه یې په هغه ناستو خلقو تقسیم کړې. او هم دغسې یې د کبانو سره وکړل او هغوی چې څومره غوښتل نو دومره یې ورکړل. (۱۲) کله چې ټول ښه ماړه شول نو هغه خپلو مریدانو ته وفرمائیل، “دا پاتې شوې ټوکړې راټولې کړئ نو چې هیڅ هم درنه ضائع نه شی.” (۱۳) نو هغوی هغه راټولې کړې او د اورښو د پینځو روتو د هغه پاتې شوو ټوکړو نه کومې چې خلقو خوړلې وې دولس ټوکړی ډکې شوې. (۱۴) کله چې خلقو دا معجزه ولیدله چې عیسی وکړه هغوی یو بل ته ووئیل، “یقیناً دا هغه پېغمبر دے کوم چې دُنیا ته راتلونکے وو.” (۱۵) کله چې عیسی د هغوې په نیت پوهه شو چې هغوی هغه خپل بادشاه جوړول غواړی نو هغه په خپله غره ته واپس لاړو.

د حضرت عیسی د اوبو دپاسه گرځېدل

(۱۶) کله چې ماښام شو نو د عیسی مریدان ښکته د درياب غاړې ته لاړل، (۱۷) په کښتۍ کېنې کښېناستل او د سیند پورې غاړې کفرنحوم ته روان شول. نو تیاره شوې وه او عیسی لا هغوی سره ملاو شومې نه وو. (۱۸) په دې دوران کېنې د درياب اوبه په اوچتېدو شوې ځکه چې تېز طوفان راغلو. (۱۹) کله چې هغوی درې څلور میله کښتۍ وچلوله نو هغوی عیسی د اوبو دپاسه روان ولیدو چې د کښتۍ طرف ته رانزدې کېدو. او هغوی پرې واخستل، (۲۰) خو عیسی هغوی ته وفرمائیل، “مه یرېږئ، دا زه یم.” (۲۱) نو بیا هغوی دا غوښتل چې عیسی کښتۍ ته راوڅېږی او سمدستی کښتۍ هغه غاړې ته ورسېدله چرته چې دوی روان ؤو.

خلق حضرت عیسی لټوی

(۲۲) بل سحر هغه گڼ خلق چې د درياب په بله غاړه ایسار شوی ؤو هغوی ولیدل

چي هلته صرف يوه كښتۍ وه او د دې نه هم خبر شول چي عيسى د خپلو مريدانو سره كښتۍ ته نه وو ختلې، بلکي د هغه مريدان د هغه نه بغير تلى وو. **٢٣** بيا د تيرياس نه نورې كښتۍ دېخوا راغلي چرته چي خلقو د مالک د شکر ويستلو نه وروستو روټي خوړلې وه. **٢٤** كله چي خلقو وکتل چي نه خو عيسى او نه يې مريدان هلته شته نو هغوى په کشتو کښي سواره شول او د عيسى په تلاش کښي پورې غاړه کفرنحوم ته لاړل.

حضرت عيسى د ژوندون روټي ده

٢٥ كله چي هغوى هغه د درياب په بله غاړه وموندو هغوى عيسى ته ووئيل، "استاذه، ته كله دلته راغلي؟" **٢٦** عيسى جواب ورکړو، "زه تاسو ته رښتيا وايم چي تاسو زما تلاش په دې وجه نه کوئ چي تاسو نښي وکتلې بلکي ځکه چي تاسو روټي وخوړله او لوړه مو ختمه شوه. **٢٧** د داسې خوراک دپاره خواري مه کوئ چي ختميرى بلکي د هغې روټي دپاره خواري کوئ چي تر ابده پاتې کيږي، او کوم به چي ابن آدم تاسو له درکړي. ځکه چي هم په هغه باندې خدائ پلار خپل مهر لگولې دے." **٢٨** بيا هغوى هغه ته ووئيل چي، "مونږ له څه کول په کار دي چي د خدائ پاک د رضا کارونه وکړو؟" **٢٩** عيسى جواب ورکړو چي، "د خدائ پاک د رضا کار دا دے چي په هغه چا ايمان راوړئ چي هغه رالېږلې دے." **٣٠** نو هغوى هغه ته ووئيل، "نو ته مونږ ته کومه معجزه ښکاره کوې چي مونږ يې ووينو او په تا ايمان راوړو؟ ته څه کار کولې شي؟" **٣١** لکه چي زمونږ پلار نيکه په صحرا کښي من وخوړل، صحيفې فرمائي چي، موسى هم هغوى له د آسمان نه من ورکړل چي وې خوري." **٣٢** بيا عيسى جواب ورکړو، "زه تاسو ته رښتيا وايم چي دا موسى نه وو چي تاسو له يې د آسمان نه من درکړل بلکي دا زما پلار دے چي تاسو له د آسمان نه حقيقي روټي درکوي." **٣٣** ځکه چي د خدائ پاک روټي هغه ده چي د آسمان نه راکوزيږي او دنيا ته ژوندون ورکوي." **٣٤** نو هغوى هغه ته ووئيل، "مالکه، مونږ ته دغه روټي همپشه

راکوه. (۳۵) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”زه د ژوندون روتی یم. څوک چې ما له
 راځی هغه به هیڅکله نه اوږی کیږی او څوک چې په ما ایمان راوړی هغه به
 هیڅکله نه تری کیږی. (۳۶) خو ما تاسو ته وفرمائیل چې تاسو زه لیدلے یم او بیا
 هم په ما ایمان نه راوړئ. (۳۷) هر څوک چې پلار ما ته حواله کړی هغه به ما له
 راشی او څوک چې ما له راشی هغه به زه هیڅکله ونه شرم. (۳۸) ځکه چې زه د
 آسمان نه د خپلې رضا پوره کولو دپاره نه یم راکوز شوے بلکې د هغه د رضا
 پوره کولو دپاره چا چې زه رالېږلے یم. (۳۹) او دا د هغه رضا ده چا چې زه
 رالېږلے یم چې زه هغه ټولو نه یو هم ورک نه کړم ځه چې هغه ما له راکړی دی
 بلکې د قیامت په ورځ یې راپاڅوم. (۴۰) ځکه چې دا زما د پلار مرضی ده چې هر
 څوک چې زوی ووینی او په هغه ایمان راوړی، هغه به د ابدی ژوندون خاوند
 شی، او زه به هغوی د قیامت په ورځ بیا راپاڅوم. (۴۱) په دې یهودیان د هغه په
 حقله وغورېدل ځکه چې هغه وفرمائیل چې، ”زه هغه روتی یم چې د آسمان نه
 راکوزه شوې ده. (۴۲) هغوی ووئیل، ”ولې دا عیسیٰ د یوسف زوی نه دے چې
 مونږ یې مور او پلار پېژنو، نو بیا څنگه هغه وائی چې زه د آسمان نه راکوز شوے
 یم؟“ (۴۳) نو عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”په خپلو کښې مه غورېږئ. (۴۴) څوک
 هم ما له تر هغې نه شی راتلے ترڅو چې هغه پلار چې زه یې رالېږلے یم هغه یې
 ما ته راونه لېږی، او زه به هغه د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۴۵) دا د نبیانو په
 صحیفو کښې لیکلے شوی دی چې هغوی ټولو ته به خدای پاک تعلیم ورکړی.
 هر هغه څوک چې د پلار اوری او د هغه نه زده کوی هغه ما له راځی. (۴۶) هیچا
 پلار نه دے لیدلے بغیر د هغه نه چې د خدای پاک د طرفه دے، صرف هغه پلار
 لیدلے دے. (۴۷) زه تاسو ته رښتیا وایم څوک چې ایمان راوړی هغه د تل
 ژوندون خاوند دے. (۴۸) زه د ژوندون روتی یم. (۴۹) ستاسو پلار نیکونو په
 صحرا کښې من وخورل خو هغوی مړه شول. (۵۰) دا هغه روتی ده چې د آسمان
 نه راغلي ده، نو چې څوک دا روتی وخوری هغه به نه مری. (۵۱) زه د ژوندون
 روتی یم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده. څوک چې دا روتی وخوری هغه به تل

ژوندې وی. او کومه روټی چې زه د دنیا د ژوندون دپاره ورکوم هغه زما بدن دے. (۵۲) بیا د یهودیانو په مینځ کښې تېز بحث شروع شو، هغوی ووئیل چې، ”دا سرې خپل بدن مونږ ته خوړلو له څنگه راکولې شی؟“ (۵۳) نو عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې ترڅو چې تاسو د ابن آدم بدن ونه خوړئ او د هغه وینه ونه څښئ نو تاسو کښې به ابدی ژوندون نه وی. (۵۴) څوک چې زما بدن وخورئ او زما وینه وڅښي هغه د تل ژوندون خاوند دے او زه به یې د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۵۵) زما بدن حقیقی خوراک دے او زما وینه حقیقی څښاک دے. (۵۶) څوک چې زما غوښه خوړئ او زما وینه څښي هغه به ما کښې او زه به هغه کښې اوسېږم. (۵۷) لکه څنگه چې ژوندی پلار زه راولېږم او زه د پلار په وجه ژوندې یم، دغه شان څوک چې زما بدن وخورئ هغوی به زما په وجه ژوندی وی. (۵۸) دا هغه روټی ده چې د آسمان نه راکوزه شوې ده او دا د هغه روټی په شان نه ده چې ستاسو پلار نیکونو وخوره او مړه شول. خو څوک چې دا روټی وخورئ هغه به تل تر تله ژوندی وی.“

د تل ژوندون کلام

(۵۹) عیسی دا خبرې هغه وخت وکړې کله چې هغه په کفرنحوم کښې په عبادتخانه کښې تعلیم ورکولو. (۶۰) کله چې د هغه ډېرو مريدانو دا خبرې واورېدې هغوی ووئیل چې، ”دا تعلیم سخت دے، څوک دا منلې شی؟“ (۶۱) خو عیسی خبر وو چې د هغه مريدان په دې حقله غورېږي، نو هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”ولې تاسو په دې خفه شوي؟“ (۶۲) بیا به تاسو څه سوچ کوئ که تاسو ابن آدم هغه ځای ته په ختو ووينئ چرته چې هغه مخکښې وو؟ (۶۳) دا د ځدای پاک روح دے چې ژوند ورکوي، انساني بدن یې فائدي دے. کومې خبرې چې ما تاسو ته کړې دي هغه روح او ژوند دے. (۶۴) خو په تاسو کښې ځینې داسې دي چې ایمان نه راوړي. ”ځکه چې عیسی ته د اول نه دا پته وه چې څوک به ایمان نه راوړي او څوک به په هغه مځبري کوي. (۶۵) بیا هغه وفرمائیل چې، ”دغه وجه ده

چې ما تاسو ته وفرمائيل چې، هيڅوك هم ما ته نه شي راتلې ترڅو چې پلار ورته دا توفيق ورنه كړي.“ (٦٦) په دې وجه د عيسى پېر مريدان د هغه نه واوپېدل او نور د هغه سره نه گرځېدل. (٦٧) نو عيسى هغه دولسو مريدانو نه تپوس وكړو، ”ولې تاسو هم ما نه تلل غواړئ؟“ (٦٨) شمعون پطروس ورته جواب وركړو، ”مالكه، چا له به مونږ لار شو؟ تا سره خو د تل ژوندون خبرې دي.“ (٦٩) زمونږ په تا ايمان دې او زمونږ په دې ايمان دې چې ته د خدائې پاك قدوس يې.“ (٧٠) عيسى هغوى ته جواب وركړو، ”ولې ما تاسو دولس واړه غوره كړي نه يې خه؟ خو په تاسو كېنې يو كس شيطان دې.“ (٧١) هغه د شمعون اسكربوتى د زوى يهوداه په حقله خبره كوله كوم چې په دولسو مريدانو كېنې يو وو، او وروستو يې د عيسى مخبرى هم وكړله.

د حضرت عيسى د وروڼو بې ايماني

٧ (١) د دې نه پس عيسى گليل كېنې گېرچاپېره گرځېدو. هغه يهوديه ته تلل نه غوښتل ځكه چې يهوديانو موقع لټوله چې هغه مړ كړي. (٢) اوس د يهوديانو د جونگرو اختر هم رانزدې وو. (٣) نو د هغه خپلو وروڼو هغه ته وويل چې، ”ته دا علاقه پرېږده او يهوديه ته لار شه نو چې ستا مريدان هغه لوى كارونه چې ته يې كوي، وويني.“ (٤) ځكه څوك چې غواړي چې مشهور شي نو هغه پټ كارونه نه كوي. كه چېرې ته دا كارونه كوي نو دنيا ته ځان څرگند كړه.“ (٥) ځكه چې د هغه خپلو وروڼو هم په هغه باندې ايمان نه ساتلو. (٦) عيسى هغوى ته وفرمائيل چې، ”زما دپاره مقرر شوې وخت لانه دې راغلي، خو ستاسو دپاره هر وخت ټيكنه دې.“ (٧) دنيا تاسو نه نفرت نه شي كولې خو زما نه نفرت كوي ځكه چې زه د دې خلاف گواهي وركوم چې د دې كارونه بد دي. (٨) تاسو په خپله اختر له لار شئ، زه دې اختر له نه ځم ځكه چې زما دپاره مقرر شوې وخت لانه دې راغلي.“ (٩) د دې فرمائيلو نه پس عيسى په گليل كېنې پاتې شو.

حضرت عیسیٰ د جونگرو په اختر کبښي

۱۰) خو کله چې د عیسیٰ وروڼه اختر له لارل نو هغه په خپله هم لارو، خو په
 ۱۱) ښکاره نه بلکې په پټه. یهودیانو په اختر کبښي د هغه لټون کولو او تپوس یې
 کولو چې، ”عیسیٰ چرته دے؟“ ۱۲) او په گڼه کبښي د هغه په حقله گنگوسے
 روان وو. چا به وئیل چې، ”هغه ښه سرے دے،“ خو ځینو به وئیل چې، ”نه، هغه
 خلق بی لارې کوی.“ ۱۳) خو بیا هم خلقو د هغه په حقله د یهودیانو د یرې په وجه
 ۱۴) ښکاره هیڅ نه شو وئیلے. کله چې اختر نیم تېر شو نو عیسیٰ د خدای کور
 ته لارو او تعلیم یې شروع کړو. ۱۵) یهودیان حېران شول او وې وئیل، ”دې سرې
 ۱۶) څنگه دومره علم حاصل کړو سره د دې چې ده خو تعلیم نه دے کړے؟“
 عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما تعلیم زما نه دے، بلکې دا د هغه چا دے چې زه یې
 رالېږلے یم. ۱۷) هر څوک چې غواړی چې د خدای پاک رضا پوره کړی، هغه به
 په دې پوهه شی چې زما تعلیم د خدای د طرفه دے، یا که زه د خپل ځان نه
 تعلیم ورکوم. ۱۸) څوک چې د خپل ځان نه خبرې کوی هغه خپل عزت غواړی
 خو څوک چې د خپل رالېږونکی عزت غواړی هغه رښتینے انسان دے او په هغه
 کبښي هیڅ ټگی نشته. ۱۹) ولې موسی تاسو ته شریعت نه وو درکړے؟ خو تاسو
 کبښي یو هم پرې عمل نه کوئ. تاسو ولې زما د مړ کولو موقع گورئ؟“ ۲۰) گڼي
 جواب ورکړو، ”په تا پیریان ناست دی. څوک ستا د وژلو کوشش کوی؟“ ۲۱)
 عیسیٰ جواب ورکړو، ”ما یوه معجزه وکړله او تاسو ټول حېران شوئ. ۲۲) خو
 موسی تاسو ته د سنت کولو شریعت درکړو، اگر چې دا د موسی د طرف نه نه
 وو بلکې د پلار نیکه د وخت نه راروان وو، او تاسو د سبت په ورځ ماشوم
 سنتوئ. ۲۳) که تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوئ د دې دپاره چې د موسی
 شریعت مات نه شی نو بیا تاسو زما نه په دې وجه ولې خفه یئ چې ما د سبت په
 ورځ د یو سرې پوره بدن روغ کړو؟ ۲۴) په ظاهري صورت فېصله مه کوئ بلکې
 په انصاف سره فېصله کوئ.“

ولې حضرت عیسیٰ مسیح دے؟

٢٥ په دې باندې د یروشلم څه خلقو دا وینا شروع کړه، ”ولې دا هغه سرې نه دے چې هغوی یې د وژلو کوشش کوی؟“ ٢٦ وگورئ، دے دلته کبني ښه په ډاگه لگیا دے او هغوی ورته هیڅ نه وائی. ولې داسې خو نه ده چې زمونږ مشران په دې خبر شوی وی چې دے په رښتیا مسیح دے؟ ٢٧ خو مونږ ته پته ده چې دا سرې د کوم ځای دے خو هر کله چې مسیح راشی نو هیچا ته به پته نه وی چې د کوم ځای دے.“ ٢٨ بیا عیسیٰ چې کله د ځدای په کور کبني تعلیم ورکولو نو چغه یې کړه، ”تاسو ما پېژنئ او تاسو ته پته ده چې زه د کوم ځای یم. خو زه په خپله مرضی نه یم راغله. خو چا چې زه رالېږلے یم هغه رښتونے دے، او تاسو هغه نه پېژنئ.“ ٢٩ زه هغه پېژنم ځکه چې زه د هغه نه راغله یم او هغه په خپله زه رالېږلے یم.“ ٣٠ نو بیا ځینی مشرانو د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هیچا هغه ته لاس وانه چولو ځکه چې د هغه مقرر شوے وخت لانه وو راغله. ٣١ خو په گڼه کبني ډېرو په هغه ایمان راوړو او هغوی وئیل چې، ”کله چې مسیح راشی نو ولې هغه به د دې کس نه زیاتې معجزې وکړی څه؟“

د حضرت عیسیٰ د گرفتارولو دپاره یې محافظان وروپېرل

٣٢ فریسیانو د عیسیٰ په حقله د خلقو غورېدل واورېدل، نو مشرانو امامانو او فریسیانو، محافظان د هغه نیولو پسې ولېږل. ٣٣ بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”زه به څه لږې مودې دپاره تاسو سره یم او بیا به زه هغه له لار شم چا چې زه رالېږلے یم.“ ٣٤ تاسو به زما لټون کوئ خو ما به پېدا نه کړئ او چرته چې به زه یم هلته به تاسو نه شئ راتلے.“ ٣٥ نو یهودیانو یو تر بله ووئیل چې، ”دے چرته تلل غواړی چې مونږ به یې بیا نه شو موندے؟ ولې دے غواړی چې د یونان هغه ښارونو ته لار شی چې په کبني زمونږ خلق اوسیری، او یونانیانو ته تعلیم ورکړی؟“ ٣٦ د هغه د دې وینا نه مطلب څه دے چې، تاسو به زما لټون کوئ

خو ما به پېدا نه كړئ او چرته چې به زه يم هلته به تاسو نه شئ راتلئ؟“

د ژوندون د اوبو سرچينه

٣٧ د اختر په آخری او د ټولو نه په لويه ورځ عيسی ودرېدلو او په اوچت آواز يې وفرمائيل، ”كه څوك تېرې وی هغه دې ما له راشی، هغه دې وڅښی. ٣٨ او څوك چې په ما ايمان راوړی، لكه چې صحيفې وائی، د ژوندون د اوبو سيندونه به د هغه نه بهيری.“ ٣٩ عيسی دا خبره د هغه روح القدس په حقله وكړه، كوم چې په هغه چا نازلېدونكې وو چا چې په عيسی ايمان راوړو، نو تر دغه وخته روح القدس لا نازل شوې نه وو، ځكه چې عيسی لا خپل جلال ته رسېدلې نه وو.

په خلقو كښې بې اتفاقی

٤٠ كله چې هغوی د هغه دا خبرې واورېدې په گڼه كښې ځينو ووئيل، ”يقيناً چې دا هغه پېغمبر دے د چا چې مونږ په طمع يو.“ ٤١ چا ووئيل چې، ”دا مسيح دے،“ او ځينو ووئيل چې، ”ولې مسيح به د گليل نه راځی څه؟“ ٤٢ ولې صحيفې دا نه فرمائې چې مسيح به د داؤد د خاندان او د بيت لحم نه راځی، د هغه كلي نه چې داؤد په كښې اوسېدلې وو؟“ ٤٣ دغه شان د عيسی په وجه په خلقو كښې بې اتفاقی پېدا شوله. ٤٤ په هغوی كښې ځينو غوښتل چې گرفتار يې كړی، خو هيچا هم هغه ته لاس وانه چولو.

د يهودی حاكمانو بې ايمانی

٤٥ بيا محافظان، مشرانو امامانو او فريسيانو له واپس راغلل او هغوی ورته ووئيل چې، ”تاسو هغه ولې ځان سره رانه وستو؟“ ٤٦ محافظانو جواب وركړو چې، ”هيڅكله هم چا داسې خبرې نه دی كړې څنگه يې چې دا سرې كوی.“ ٤٧

فريسيانو ورته ووتيل چې، ”ولې هغه تاسو هم بي لاري كړي څه؟“ (٤٨) زمونږ مشرانو او فريسيانو نه يو هم په هغه ايمان نه دے راوړے. (٤٩) خو دا گڼه چې په شريعت نه پوهيري لعنتيان دي.“ (٥٠) بيا په هغوي كښي نيكوديموس نومي يو سړي، يعني هغه سړي چې يو ځل مخكښي عيسي له راغلي وو، هغه ووتيل چې، (٥١) ”ولې شريعت مونږ ته دا اجازت راکوي څه چې ترڅو د يو كس بيان په خپله وانه ورو او هغه ته د خبرو موقع ورنه كړو نو ولې هغه مونږ مجرم كولي شو څه؟“ (٥٢) هغوي جواب وركړو، ”ته هم گليلي يې څه؟ وگوره او صحيفي ولوله، نو ته به په خپله خبر شي چې يو نبي هم د گليل نه نه راځي.“ (٥٣) نو بيا ټول خپلو كورونو ته واپس لاړل.

په زنا كښي نيولے شوې ښځه

٨ (١) عيسي د زيتون غر ته وختلو. (٢) بله ورځ سحر وختي هغه بيا د خدائي كور ته راغلو. ټول خلق ورته راغونډ شول، او هغه كښېناستو او هغوي ته يې تعليم شروع كړو. (٣) د شرعي عالمانو او فريسيانو يوه ښځه راوسته څوك چې په زنا كښي نيولے شوې وه. او هغه يې په خپل مينځ كښي ودروله. (٤) او هغوي هغه ته ووتيل چې، ”استازده، دا ښځه په زنا كولو نيولے شوې ده. (٥) په شريعت كښي موسي مونږ ته حكم كړے دے چې داسې ښځې دې سنگسار كړے شي. نو بيا تاسو په دې حقله څه وايي؟“ (٦) هغوي د هغه د آزمېښت دپاره دا سوال وكړو چې هغوي د هغه خلاف څه الزام پيدا كړي. خو عيسي ټيټ شو او په زمكه يې په گوته څه وليكل. (٧) كله چې هغوي بار بار د هغه نه ټپوس كولو نو هغه ښځه ودرېدو او ورته يې وفرمائيل چې، ”په تاسو كښي به په هغې وپرومبے د كاني گزار هغه څوك كوي چا چې كله هم گناه نه وي كړي.“ (٨) او هغه يو ځل بيا ښكته ټيټ شو او په زمكه يې څه وليكل. (٩) كله چې هغوي دا خبره واورېده نو هغوي يو يو بهر ووتلو، د ټولو نه اول مشران وتښتېدل، او عيسي د هغې ښځې سره

یواځې پاتې شو چې د هغه په وړاندې ولاړه وه. (۱۰) عیسیٰ بیا ودرېدلو هغه بنځې ته یې وفرمائیل، ”هغوی چرته لارل؟ ولې تۀ هیچا هم مجرمه نۀ کرې څۀ؟“ (۱۱) هغې جواب ورکړو، ”مالکۀ، هیچا هم نه.“ او عیسیٰ وفرمائیل، ”او نۀ دې زۀ مجرمه کوم، ځۀ لارۀ شه، خو بیا کله هم گناه مۀ کوه.“

حضرت عیسیٰ د دُنیا نُور

(۱۲) عیسیٰ بیا خلقو ته مخاطب شو او وې فرمائیل، ”زۀ د دُنیا نُور یم. څوک چې ما پسې راځی هغه به هیڅکله په تیارة کبښې نۀ گرځی بلکې هغه به د ژوندون رڼا ومومی.“ (۱۳) بیا فریسیانو هغه ته وویل، ”تۀ د خپل ځان په حق کبښې گواهی کوې خو ستا گواهی اعتباری نۀ ده.“ (۱۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما گواهی اعتباری ده کۀ څۀ هم چې زۀ یې د ځان په حق کبښې ورکوم، ځکه چې زۀ خبر یم چې زۀ چرته نه راغلے یم او چرته روان یم، خو تاسو ته پته نشته چې زۀ چرته نه راغلے یم او چرته ځم. (۱۵) تاسو په انسانی بنیاد فېصلې کوئ خو زۀ د هیچا فېصله نۀ کوم. (۱۶) خو کۀ چرې زۀ فېصله کوم نو زما فېصله به ټیک وی، ځکه چې زۀ یواځې نۀ یم کله چې فېصله کوم بلکې زۀ او زما پلار چې زۀ یې رالېرلے یم یې یو ځای فېصله کوو. (۱۷) ستاسو په خپل شریعت کبښې یې دا لیکلی دی چې د دوو کسانو گواهی ټیک ده. (۱۸) دا زۀ یم چې د خپل ځان په حقله گواهی کوم او زما بل گواه زما پلار دے چې زۀ یې رالېرلے یم.“ (۱۹) بیا هغوی ترې تپوس وکړو، ”ستا پلار چرته دے؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو نۀ خو ما پېژنئ او نۀ زما پلار. کۀ چرې تاسو زۀ پېژندے نو زما پلار به مو هم پېژندو.“ (۲۰) د خدای د کور په بیت‌المال کبښې عیسیٰ دا خبره د تعلیم ورکولو په وخت کبښې وکړله، خو هیچا هم هغه گرفتار نۀ کړو ځکه چې د هغه مقرر شوے وخت لانه وو راغلے.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله پېشگوئی

(۲۱) عیسیٰ یو ځل بیا هغوی ته وفرمائیل، ”زه درنه ځم، او تاسو به ما لټوی خو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ. او چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شئ راتلئ.“ (۲۲) بیا یهودیانو ووئیل، ”ولې دې به خپل ځان وژنی ځکه چې دې دا وائی، چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شئ راتلئ.“ (۲۳) نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو د دې زمکې خلق یئ او زه د آسمان، تاسو د دې دنیا اوسېدونکی یئ خو زه د دې دنیا نه یم. (۲۴) ځکه ما تاسو ته وفرمائیل چې تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ. که چېرې تاسو په دې باور نه کوئ چې زه هغه یم، یعنی، زه هم هغه پېغمبر یم نو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ.“ (۲۵) هغوی د هغه نه تپوس وکړو، ”ته څوک یې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”زه هم هغه یم چې ما تاسو ته د اول نه وئیلی دی. (۲۶) ما سره ستاسو د مجرمولو او د وئیلو دپاره پیرې خبرې دی خو هغه چا چې زه یې رالېږلې یم، رښتینې دې او څه چې ما د هغه نه اورېدلی دی هغه زه دنیا ته وایم.“ (۲۷) هغوی په دې پوهه نه شو چې عیسیٰ هغوی ته د خپل پلار په حقله خبرې کولې. (۲۸) نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”کله چې تاسو ابن آدم په سولې وڅېړوئ نو بیا به تاسو پوهه شئ چې زه هغه یم، او زه په خپل اختیار هیڅ نه کوم خو زه هغه څه وایم، د څه چې پلار ما له تعلیم راکړې دې. (۲۹) چا چې زه رالېږلې یم هغه ما سره دې. هغه زه یواځې نه یم پرېښې ځکه زه همېشه هغه څه کوم چې هغه پرې راضی کېږی.“ (۳۰) عیسیٰ چې دا خبرې کولې نو پېرو پرې ایمان راوړو.

حقیقت به تاسو آزاد کړی

(۳۱) بیا عیسیٰ هغه یهودیانو ته وفرمائیل چا چې په هغه ایمان راوړې وو، ”که چېرې تاسو زما په کلام عمل کوئ نو تاسو به په رښتیا زما مریدان یئ. (۳۲) او تاسو به په حقیقت پوهه شئ او حقیقت به تاسو آزاد کړی.“ (۳۳) هغوی هغه ته

جواب ورکړو چې، ”مونږ د ابراهيم اولاد يو، مونږ چرې هم د چا غلامان شوي نه يو. ستا د دې وينا نه څه مطلب دے چې تاسو به آزاد شئ؟“ (٣٤) عيسی هغوی ته وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم، هر څوک چې گناه کوی هغه د گناه غلام دے. (٣٥) غلام د يو خاندان فرد گڼلے نه شی، خو زوی همپشه دپاره د خاندان فرد گڼلے شی. (٣٦) نو که چرې زوی تاسو آزاد کړی نو تاسو به په رښتيا سره آزاد یئ. (٣٧) ما ته پته ده چې تاسو د ابراهيم اولاد یئ خو تاسو زما د وژلو موقع گورئ ځکه چې ستاسو په زړونو کښې زما د کلام دپاره ځای نشته. (٣٨) زه تاسو ته هغه وایم څه چې ما د پلار په حضور کښې لیدلی دی خو تاسو په هغې عمل کوئ څه چې تاسو د خپل پلار نه اوربدلی دی.“ (٣٩) هغوی ورته جواب ورکړو، ”ابراهيم زمونږ پلار دے.“ عيسی ورته وفرمائيل، ”که چرې تاسو د ابراهيم اولاد وئ نو تاسو به هغه کارونه کول کوم چې ابراهيم کول. (٤٠) خو اوس تاسو کوشش کوئ چې ما ووژنئ ځکه چې ما تاسو ته حقیقت ووئیلو چې ما د خدای پاک نه اوربدلے وو. ابراهيم هیڅکله هم داسې نه و کړی. (٤١) تاسو د خپل پلار غوندې کارونه کوئ.“ هغوی هغه ته ووئیل، ”مونږ حرامیان نه یو، او خدای پاک په خپله زمونږ پلار دے.“ (٤٢) عيسی ورته وفرمائيل چې، ”که خدای پاک ستاسو پلار وے نو تاسو به ما سره مینه کولے ځکه چې زه د خدای پاک نه راغلے یم او اوس دلته یم. زه په خپله مرضی نه یم راغلے بلکې زه هغه رالېږلے یم. (٤٣) تاسو ته چې زه څه وایم په هغې ولې نه پوهېږئ؟ دا ځکه چې تاسو زما کلام قبلولے نه شئ. (٤٤) خو تاسو د خپل پلار ابليس بچی یئ او تاسو په خپله خوښه د هغه خواهشونه پوره کوئ. هغه د اول نه قاتل وو او په حقیقت نه دے ولاړ ځکه چې په هغه کښې څه حقیقت نشته. کله چې هغه دروغ وائی نو د خپل فطرت په مطابق یې وائی ځکه چې هغه دروغژن دے او د دروغو پلار دے. (٤٥) نو کله چې زه تاسو ته رښتيا وایم خو تاسو په ما یقین نه کوئ. (٤٦) په تاسو کښې څوک ما د گناه مجرم ثابتولے شی؟ که زه رښتيا وایم نو بیا ولې تاسو په ما یقین نه کوئ؟ څوک چې د خدای پاک دی هغوی د خدای پاک کلام قبلوی. په کومه وجه

چي تاسو ورته توجو نه ورکوي هغه دا چي تاسو د خدای پاک نه نه یی.

حضرت عیسی د حضرت ابراهیم نه اول موجود وو

٤٨ یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ولې زموږ دا وینا رښتیا نه ده چې ته سامری یې او په تا پیریان ناست دی؟“ ٤٩ عیسی وفرمائیل چې، ”په ما پیریان نه دی ناست. خو زه د خپل پلار عزت کوم خو په دې تاسو ما بې عزته کوي. ٥٠ زه خپله لوی نه غواړم بلکې یو ذات شته چې هغه یې غواړي او هغه صحیح فېصله کوونکې ده. ٥١ زه تاسو ته رښتیا وایم، که څوک زما په کلام عمل کوي نو هغه به هیڅکله نه مری.“ ٥٢ یهودیانو هغه ته وویل چې، ”اوس زموږ پوره یقین ده چې په تا پیرې ناست ده. ابراهیم خو وفات ده او نبیان هم وفات شوي دی او بیا هم ته وایې چې، که څوک زما په کلام عمل وکړي نو هغه به هیڅکله نه مری. ٥٣ ولې ته زموږ د پلار ابراهیم نه لوی یې څه، څوک چې وفات ده؟ او نبیان هم وفات شوي دی. نو ته خپل ځان څه گڼي؟“ ٥٤ عیسی جواب ورکړو، ”که چېرې زه د خپل ځان لوی وکړم نو زما لوی بې مطلبه ده. هغه څوک چې ما له لوی راکوي هغه زما پلار ده د چا په حقله چې تاسو وایې چې هغه زموږ خدای پاک ده. ٥٥ اگر که تاسو هغه نه پېژنئ. خو زه یې پېژنم. که چېرې ما دا وویل چې زه هغه نه پېژنم نو زه به هم ستاسو په شان دروغزن یم. خو زه هغه پېژنم او د هغه په کلام عمل کوم. ٥٦ ستاسو پلار ابراهیم په دې خوشحاله وو چې هغه به زما ورغ وویني. او هغه دا ورغ ولیدله او خوشحاله شو.“ ٥٧ یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ته خو لا د پنځوسو کالو هم نه یې، نو ابراهیم دې څنگه ولیدو؟“ ٥٨ عیسی وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، چې ابراهیم لا پیدا شوی نه وو چې زه موجود وم.“ ٥٩ نو په دې هغوی د عیسی د ویشو پسې کانی راواخستل خو عیسی خپل ځان په پډه کړو او د خدای د کور نه ووتو.

د یو پېدائشی روند بینا کول

۹ (۱) عیسیٰ چې په لاره تېرېدو نو یو سرې یې ولیدو چې پېدائشی روند وو. (۲) د هغه مریدانو ترې تپوس وکړو چې، ”اُستاده، گناه چا کړې ده، دې سرې او که د ده مور او پلار، چې دې روند پیدا شوې دے؟“ (۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”نه دې سرې او نه د ده مور پلار گناه کړې ده. بلکې هغه ځکه روند پیدا شو چې د خدای پاک قدرت په ده کښې څرگند شی. (۴) ترڅو چې لا ورځ ده مونږ له د هغه کار کول په کار دی چا چې زه رالېږلې یم، شپه راروانه ده چې هیڅوک په کښې کار نه شی کولې. (۵) نو ترڅو چې زه په دنیا کښې یم، زه د دنیا نور یم.“ (۶) دې وئیلو سره عیسیٰ په زمکه وتوکل او په توکایو یې خټه جوړه کړله او هغه یې د هغه سرې په سترگو ومېرله، (۷) او ورته یې وفرمائیل چې، ”لار شه او د سلوم په تالاب کښې یې وویځه.“ د دې لفظ معنی ده، لېږلې شوې، نو هغه سرې لارو، سترگې یې وویځلې او چې واپس راغلو بینا شوې وو. (۸) بیا د هغه گاونډیانو او هغه چا چې دې پېژندو چې خیر به یې غوښتو، هغوی وئیل چې، ”ولې دا هغه سرې نه دے چې ناست به وو او خیر به یې غوښتو؟“ (۹) ځینو وئیل، ”آو، هم دا هغه سرې دے،“ او نورو وئیل، ”نه، دا د هغه په شان دے.“ هغه په خپله وئیل چې، ”زه هم هغه سرې یم.“ (۱۰) هغوی ترې تپوس وکړو، ”نو ستا سترگې څنگه بینا شوې؟“ (۱۱) هغه جواب ورکړو، ”یو سرې چې نوم یې عیسیٰ دے هغه خټه جوړه کړه، او زما په سترگو یې ومېرله او راته یې وفرمائیل چې د سلوم تالاب ته لار شه او وې وینځه. بیا زه لارم او ومې وینځلې او بینا شوم.“ (۱۲) هغوی تپوس وکړو چې، ”هغه دے چرته؟“ هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته.“

د فریسیانو د شفا موندلو په حق کښې تحقیقات

(۱۳) هغه سرې چې مخکښې روند وو هغوی فریسیانو له راوستو. (۱۴) دا د سبت

ورخ وه چې عيسى خټه جوړه كړه او د هغه سترگې يې بينا كړې. (١٥) بيا فريسيانو ترې هم تپوسونه شروع كړل چې، ”ته څنگه بينا شوې؟“ سرې هغوى ته وويل، ”هغه زما په سترگو خټه ومړله، بيا هغه ما ووينځلې او اوس زه ليدې شم.“ (١٦) ځينو فريسيانو وويل چې، ”دا سرې د خدائ پاك د طرفه نه دې ځكه چې د سبت د ورځې احترام نه كوي.“ خو نورو وويل چې، ”يو گناه كار سرې څنگه داسې معجزه كولې شي؟“ او په هغوى كينې اختلاف پېدا شو. (١٧) نو هغوى د هغه روند سرې نه بيا تپوس وكړو چې، ”ستا د هغه په حقله څه خيال دې؟ ځكه چې هغه ستا سترگې بينا كړې دي.“ هغه جواب وركړو چې، ”هغه يو نبى دې.“ (١٨) خو يهوديانو په دې باور نه كولو چې دا سرې روند وو او بينا شو ترڅو چې هغوى د هغه مور او پلار راوغوښتل (١٩) او تپوس يې ترې وكړو چې، ”دا ستاسو زوى دې، څوك چې تاسو وايئ چې روند پېدا شوى وو؟ نو اوس دې څنگه ليدلې شي؟“ (٢٠) مور او پلار يې جواب وركړو، ”مونږ ته دا پته ده چې دا زمونږ زوى دې او چې دې پېدائشې روند دې. (٢١) خو مونږ ته پته نشته چې دا څنگه دې اوس ليدلې شي، او نه مونږ ته پته شته چې چا د دې سترگې بينا كړې. د دې نه تپوس وكړئ، دې زلمې دې، دې به په خپله حال ووايئ.“ (٢٢) د هغه مور او پلار د يرې نه داسې وويل ځكه چې هغوى د يهوديانو نه وپرېدل. نو يهوديانو د مخكېني نه دا فېصله كړې وه چې څوك هم عيسى ومنى چې مسيح دې نو هغه به د عبادتخاني نه وشړي. (٢٣) هم دغه وجه وه چې مور پلار يې وويل چې هغه زلمې دې، تپوس ترې وكړئ. (٢٤) نو بيا په دوېم ځل هغوى هغه سرې راوغوښتو څوك چې روند وو او ورته يې وويل، ”خدائ پاك ته مخ كړه او رښتيا ووايه، خو مونږ ته دا پته ده چې دا سرې گناه كار دې.“ (٢٥) هغه جواب وركړو، ”ما ته پته نشته چې دې گناه كار دې او كه نه، خو زه د يو څيز نه خبر يم، هغه دا چې زه روند وم او اوس بينا شوى يم.“ (٢٦) هغوى ترې تپوس وكړو چې، ”هغه تا سره څه وكړل؟ هغه ستا سترگې څنگه بينا كړې؟“ (٢٧) هغه جواب وركړو چې، ”ما خو تاسو ته وويل خو تاسو غور نه كېښودو، نو تاسو دا بيا ولې اورېدل غواړئ؟ ولې تاسو هم د هغه مريدان جوړېدل غواړئ

خه؟“ (۲۸) نو بيا هغوى په کنځلو شول او ورته يې ووئيل، ”ته د هغه مرید يې، خو مونږ د موسى يو. (۲۹) مونږ ته پته ده چې خدای پاک د موسى سره خبرې کړې وې خو د دې سرې نه خبر نه یو چې دے د کومه راغله دے.“ (۳۰) سرې جواب ورکړو چې، ”خومره د حبرانتيا خبره ده چې تاسو ته دا پته نشته چې هغه د کومه راغله دے، خو بيا هم هغه زما سترگې بينا کړې. (۳۱) مونږ ته پته ده چې خدای پاک د گناهگارو نه اوری، خو هغه د هغه چا اوری چې د هغه عبادت کوی او د هغه رضا پوره کوی. (۳۲) د دنیا د پيدايشت نه لا چا دا نه دی اوربدلی چې چا د پيدائشی روند سترگې بينا کړې دی. (۳۳) که دا سرې د خدای پاک د طرفه نه وے نو هغه هيڅ نه شو کولے.“ (۳۴) هغوى ورته ووئيل چې، ”ته خو په خپله بلکل گناه گار پيدا شوے يې او اوس مونږ ته د تعليم راکولو کوشش کوې؟“ نو بيا هغوى هغه د عبادتخاني نه وشړلو.

روحانی روندتوب

(۳۵) کله چې عيسى په دې خبر شو چې هغوى هغه شړلے دے، نو عيسى هغه پيدا کړو او تپوس يې ترې وکړو، ”ستا په ابن آدم ايمان شته؟“ (۳۶) سرې جواب ورکړو، ”مالکه، ما ته ووايه هغه څوک دے نو چې زه په هغه ايمان راوړم.“ (۳۷) عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”تا هغه وليدو، څوک چې تا سره خبرې کوی هم هغه دے.“ (۳۸) هغه ووئيل، ”مالکه، زما پرې ايمان دے.“ او هغه ورته په سجده پرېوتو. (۳۹) عيسى وفرمائيل چې، ”زه دې دنیا ته د عدالت دپاره راغله يم چې رانده بينا شی او څوک چې ځان بينا گنی هغه رانده شی.“ (۴۰) ځینی فریسیان چې د هغه سره نزدې ولاړ وُو د هغه دا خبرې يې اوربدلې او تپوس يې ترې وکړو، ”ولې مونږ رانده یو خه؟“ (۴۱) عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”که چېرې تاسو رانده وے نو ستاسو گناه به نه وه خو اوس چې تاسو دا وایئ چې مونږ بينا یو، نو په دې تاسو گناه گار پاتي شوئ.“

د گډو د شپون مثال

۱۰ ﴿۱﴾ ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې هر څوک چې د گډو شپول ته په دروازې نه ورننوځي خو په بله لاره وراوړي هغه غل او ډاکو دے. ﴿۲﴾ خو کوم سرے چې په دروازه ورننوځي هغه د گډو شپونکے دے. ﴿۳﴾ څوکیدار هغه ته دروازه کولاووی، او گډې د هغه آواز اوری او هغه خپلې گډې په نوم رابلی او هغوی په هغه پسې روانې وی. ﴿۴﴾ کله چې هغه خپلې ټولې گډې رابهر کړې نو هغه ترې وړاندې ځي او گډې ورپسې، ځکه چې هغوی د هغه آواز پېژنی. ﴿۵﴾ هغوی به نا آشنا سرې پسې چرې هم نه ځي. بلکې هغوی به د هغه نه وتښتی ځکه چې هغوی د نا آشنا سرې آواز نه پېژنی.“ ﴿۶﴾ عیسی هغوی ته دا مثال ووئیلو خو هغوی په دې پوهه نه شول چې د هغه د دې نه مطلب څه وو.

حضرت عیسی بنه شپونکے دے

۷ ﴿۷﴾ نو عیسی هغوی ته بیا وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې زه د گډو دپاره دروازه یم. ﴿۸﴾ هغوی ټول چې زما نه مخکښې راغلی وو غله او ډاکوان وو، خو گډو هغوی ته غوړ ونه نیولو. ﴿۹﴾ زه دروازه یم. څوک چې زما په وسیله ننوځي هغه به بچ شی. هغه به دننه بهر تلے راتلے شی او د څرن ځای به ومومی. ﴿۱۰﴾ غل صرف د غلا د قتل او د تباھی دپاره راځي خو زه دې له راغلی یم چې خلق ژوندون حاصل کړي او په مکمل ډول پُرسکونه وی. ﴿۱۱﴾ زه بنه شپونکے یم او بنه شپونکے د گډو دپاره خپل سر ورکوی. ﴿۱۲﴾ خو مزدور چې نه شپون وی او نه یې گډې خپلې وی، کله چې هغه لیوه په راتلو وویني نو گډې په ځای پرېږدي او وتښتی. لیوه رڼه راگېره کړي او گډې خورې ورې کړي. ﴿۱۳﴾ هغه ځکه تښتی چې مزدور دے او د گډو هیڅ پرواه نه کوی. ﴿۱۴﴾ زه بنه شپون یم. زه خپلې گډې پېژنم او زما گډې ما پېژنی، ﴿۱۵﴾ څنگه چې ما پلار پېژنی او زه پلار پېژنم، او زه خپل ځان د گډو دپاره قربانوم. ﴿۱۶﴾ زما نورې گډې هم شته چې په

دې شپول کښې نشته، زه به هغوی هم ضرور دلته راولم. هغوی به زما آواز اوری، او بیا به یوه رمه وی او شپونکې به یې هم یو وی. (۱۷) په دې وجه پلار ما سره مینه کوی ځکه چې زه خپل ځان قربانوم د دې دپاره چې دا بیا ومومم. (۱۸) دا زما نه څوک نه اخلی، خو زه دا په خپله مرضی قربانوم. دا زما اختیار دے چې ځان قربان کړم او دا مې هم اختیار دے چې دا زه بیا ومومم. دا حکم ما ته خپل پلار راکړے دے. (۱۹) د دې خبرو په وجه بیا په یهودیانو کښې بې اتفاقی راغله. (۲۰) په هغوی کښې دېرو وئیل چې، ”په ده پیریان ناست دی او دے پاگل دے، ولې تاسو ده ته غوږ ددئ؟“ (۲۱) خو نورو وئیل چې، ”په چا چې پیریان ناست وی هغه داسې خبرې نه شی کولے. ولې پیرے د روند سترگې روغولے شی څه؟“

د یهودیانو د حضرت عیسیٰ نه انکار

(۲۲) دا د ژمی ورځې وې او په یروشلم کښې د خدای د کور د وقف کېدو اختر وو. (۲۳) او عیسیٰ د خدای په کور کښې د سلیمان په برانډه کښې گرځېدو. (۲۴) یهودیان د هغه نه راچاپېره شول او ورته یې وئیل، ”ترڅو پورې به ته مونږ په شک کښې ساتې؟ که ته مسیح یې نو مونږ ته صفا صفا ووايه.“ (۲۵) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما تاسو ته وئیل خو تاسو پرې یقین نه کوئ. زه چې کوم کارونه د خپل پلار په نوم کوم، هغه زما گواه دی. (۲۶) خو تاسو پرې یقین نه کوئ ځکه چې تاسو زما گډې نه یئ. (۲۷) زما گډې زما آواز اوری، زه هغوی پېژنم او هغوی ما پسې راځی. (۲۸) زه هغوی له د تل ژوندون ورکوم او هغوی به هیڅکله هم هلاک نه شی او هیڅوک به یې هم زما د لاس نه ونه شوکوی. (۲۹) زما پلار چې ما ته هغوی حواله کړی دی هغه د هر څه نه زورور دے او هیڅ څوک دا د پلار د لاس نه نه شی شوکولے. (۳۰) زه او زما پلار یو یو.“ (۳۱) بیا یهودیانو عیسیٰ پسې کانی راوختل چې پرې وې ولی، (۳۲) خو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”ما تاسو ته د پلار له طرفه دېر نېک کارونه وښودل. نو تاسو ما د کوم کار

په وجه سنگساروئ؟“ (۳۳) يهوديانو ورله جواب ورکړو چې، ”مونږ تا د خه نېک کار په وجه نه سنگساروو خو د کفر په سبب، خکه چې ته خو صرف انسان يې او د خدایي دعوی کوي.“ (۳۴) عیسی جواب ورکړو چې، ”ولې ستاسو په شریعت کښې دا نه دی لیکلې شوی چې، ”ما وفرمائیل چې تاسو خدایان یې؟“ (۳۵) هغه خلق خدایان بللې کېدل چا ته چې د خدای پاک کلام راغلی وو، خو مونږ په دې پوهیږو چې صحیفې بدلېدې نه شی. (۳۶) ولې تاسو دا وئیلې شئ چې خوک چې پلار مقدس کړې دې او دنیا ته یې رالېږلې دې، هغه کفر کوی خکه چې ما وفرمائیل چې زه د خدای پاک زوی یم؟ (۳۷) که چېرې زه د خپل پلار کارونه نه کوم، نو په ما ایمان مه راوړئ. (۳۸) خو که زه یې کوم، که خه هم تاسو په ما ایمان نه راوړئ، نو زما په کارونو ایمان راوړئ د دې دپاره چې تاسو ته پته ولگی او پوهه شئ چې پلار په ما کښې دې او زه په پلار کښې یم.“ (۳۹) نو هغوی یو ځلې بیا د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هغه د هغوی د لاس نه ووتو. (۴۰) عیسی بیا د اردن د سیند پورې غاړه هغه ځای ته لاړو چرته چې به یحیی اول بیتسمه ورکوله. او هغه هلته پاتې شو. (۴۱) گڼ خلق ورله راغلل او هغوی وئیل چې، ”یحیی مونږ ته یوه معجزه هم نه وه ښکاره کړې، خو هغه چې خه د دې سړی په حقله وئیلی و هغه رښتیا دی.“ (۴۲) او په هغه ځای کښې ډېرو خلقو په عیسی ایمان راوړلو.

د لعزر مرگ

۱۱ (۱) نو اوس لعزر نومې سړې ناجوره وو، چې د بیت‌عنیاه وو کوم چې د مریمې او د هغې د خور مرتا کلې وو. (۲) دا د هغه مریم ورور لعزر ناجوره وو چا چې په مالک عطر اچولی و او د هغه پښې یې په خپلو وېشتو وچې کړې وې. (۳) نو خوبندو یې عیسی له خبر ورواېرلو چې، ”مالکه، چا سره چې ته مینه کوي هغه بیمار دې.“ (۴) خو کله چې عیسی دا واورېدل نو وې وفرمائیل، ”دا بیماری د مرگ نه ده، دا خو د خدای پاک د جلال څرگندولو دپاره ده نو چې د

خُدائِ پاکِ زوی د دې په وسیله جلال ومومی. (۵) اگر چې عیسیٰ د مرتا، او د هغې خور او لعزر سره مینه کوله، (۶) خو چې هغه د لعزر د بیماری واورېدل نو هغه دوه ورځې نور هم په هغه ځای کېنې ایسار شو. (۷) بیا د دې نه پس عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”راځئ چې یهودیه ته واپس لاړ شو.“ (۸) مریدانو ورته وویل چې، ”اُستاده، څه لږ وخت مخکېنې یهودیانو ستا سنگسارول غوښتل، او تۀ بیا هلته ځې څه؟“ (۹) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ولې په ورځ کېنې دولس گینتې رڼا نۀ وی څه؟ هر څوک چې د ورځې گرځی تیندک نۀ خوری ځکه چې هغوی د دې دُنیا رڼا وینی. (۱۰) خو څوک چې د شپې گرځی نو تیندک به خوری ځکه چې هغه سره رڼا نشته.“ (۱۱) د دې وئیلو نه پس عیسیٰ وفرمائیل چې، ”زمونږ دوست لعزر اودۀ پروت دے خو زۀ ورځم چې راویښ پې کړم.“ (۱۲) مریدانو هغه ته وویل، ”مالکه، که چرې هغه اودۀ وی نو هغه به روغ شی.“ (۱۳) عیسیٰ د هغه د مرگ خبره کوله خو د هغوی خیال وو چې گنې دے د فطری اودۀ کېدو خبره کوی. (۱۴) بیا عیسیٰ هغوی ته صفا وفرمائیل، ”لعزر مړ دے، نو ستاسو دپاره دا ښۀ ده چې زۀ هلته نۀ وم نو چې تاسو ایمان راوړئ. خو راځئ چې هغه له ورشو.“ (۱۵) بیا توما چې برغونے ورته وائی، هغه نورو مریدانو ته وویل، ”راځئ چې مونږ هم لاړ شو چې د هغه سره مړۀ شو.“

د لعزر بیا ژوندی کېدل

(۱۷) کله چې عیسیٰ ورسېدو نو خبر شو چې څلور ورځې مخکېنې لعزر دفن شوے دے. (۱۸) بیتِ عنیا د یروشلم نه څه دوه میله لرې وه (۱۹) او ډېر یهودیان مرتا او مریمې ته د هغوی د ورور غمرازی له راغلی وو. (۲۰) کله چې مرتا د عیسیٰ د راتلو نه خبر شوه نو هغه سره ملاوېدو له ورغله، خو مریم په کور کېنې پاتې شوه. (۲۱) مرتا عیسیٰ ته وویل، ”مالکه، که تۀ دلته وے نو زما ورور به مړ شوے نۀ وو. (۲۲) خو زۀ اوس هم پوهېږم چې که تۀ د خُدائِ پاک نه هر څه وغواړې نو خُدائِ پاک به پې درکړی.“ (۲۳) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ستا

ورور به بيا راژوندې شى. (۲۴) مرتا هغه ته ووئيل، "خو ما ته پته ده چې د قیامت په ورځ به هغه بيا راژوندې شى." (۲۵) عيسى هغې ته وفرمائيل، "زه قیامت او ژوندون يم. څوك چې په ما ايمان ساتي كه هغه مړ هم شى نو هغه به ژوندې وى، (۲۶) او څوك چې ژوندې دى او په ما ايمان لري هغه به هيڅكله هم مړ نه شى. آيا ستا په دې يقين دى؟" (۲۷) هغې هغه ته ووئيل، "آو، مالكه، زما په دې ايمان دى چې ته مسيح يې، د خدائى پاك زوى، څوك چې دنيا ته راتلونكې دى." (۲۸) كله چې هغې دا ووئيل، نو هغه واپس لاړه او خپله خور مريم يې راوبلله، او په پته يې ورته ووئيل، "استاذ دلته دى او هغه تا غواړي." (۲۹) كله چې مريم دا واورېدل نو سمدستي پاڅېده او عيسى له ورغله. (۳۰) خو عيسى لا كلي ته نه وو رارسېدلې او لا په هغه ځاى كېنيې وو چرته چې مرتا هغه سره ملاو شوه. (۳۱) كوم يهوديان چې د مريم سره غمرازى دپاره كور كېنيې وو، نو چې هغوى وليدل چې هغه زر پاڅېده او بهر لاړه نو هغوى ورپسې روان شول، ځكه چې هغوى دا گڼل چې قبر له روانه ده چې پرې وژاړي. (۳۲) كله چې مريم هغه ځاى له ورغله چرته چې عيسى وو نو د هغه په ليدو سره په پښو ورته پرېوتله او هغه ته يې ووئيل، "اې مالكه، كه چېرې ته دلته وې نو زما ورور به مړ شوې نه وو." (۳۳) كله چې عيسى مريم او ورسره يهوديان په ژړا وليدل نو هغه يو سوږ اسويلې وكړو او ډېر زهير شو. (۳۴) هغه تپوس وكړو چې، "هغه تاسو كوم ځاى دفن كړې دى؟" هغوى جواب وركړو، "مالكه، راشه او وې گوره." (۳۵) عيسى په ژړا شو. (۳۶) يهوديانو ووئيل چې، "وگوره د ده هغه سره څومره مينه وه." (۳۷) خو ځينو ووئيل چې، "ولې دې سړى چا چې د هغه روند سړى سترگې بينا كړې وې دا نه شو كولې چې لعزر يې د مرگ نه بچ كړې وې؟" (۳۸) عيسى بيا سوږ اسويلې وكړو، او قبر له راغې. دا يو غار وو چې مخې ته يې گټه اېښودلې شوې وه. (۳۹) عيسى وفرمائيل، "دا گټه لرې كړئ." مرتا، د مړ سړى خور، هغه ته ووئيل، "مالكه، اوس خو به يې بوئ كړې وى ځكه چې د ده د مرگ خو څلور ورځې شوې دى." (۴۰) عيسى هغې ته وفرمائيل، "ولې ما تاسو ته دا نه وو وئيلې

څه، چې ڪه چرې تاسو ايمان لرئ نو تاسو به د خدائ پاك لوى ووينئ؟“ (٤١) نو هغوى گٽه لرې ڪرله. بيا عيسى پورته وکتل او وې فرمائيل، ”پلاره، زه ستا شکر کوم چې تا زما دُعا واوربدله. (٤٢) ما ته پته ده چې ته همپشه زما اورې، خو ما د دې حاضر و خلقو دپاره سوال وکړو نو چې د دوى دا باور وشي چې زه تا رالېږلې يم.“ (٤٣) بيا ڪله چې هغه دا وفرمائيل نو هغه په اوچت آواز چغه ڪړه، ”لعززه، بهر راوځه.“ (٤٤) نو مړ سږي بهر راووتو، د هغه لاس او پښي د ڪتان په ڪفن ڪښي تڙلې شوي وُو او مخ يې په ټوڪي ڪښي انځښته شوې وو. عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”د ده نه ڪفن لرې ڪړئ او پرې يې ردئ چې ځي.“

د حضرت عيسى د مرگ سازش

(٤٥) ډېر خلق چې د مريم سره قبر له راغلي وُو هغوى چې هغه څه وليدل کوم چې عيسى وکړل نو په هغه يې ايمان راوړو. (٤٦) خو په هغوى ڪښي ځيني فريسيانو له ورغلل او هغه څه يې ورته ووييل څه چې عيسى ڪړى وُو. (٤٧) نو مشرانو امامانو او فريسيانو يوه جرگه راوبلله او وې وييل چې، ”مونږ ته څه کول په کار دي؟ ځکه چې دا سږي خو ډيرې معجزې ښکاره کوي. (٤٨) که مونږ دې دغه شان آزاد پرېږدو نو ټول خلق به په ده ايمان راوړي، او بيا به روميان راشي او زمونږ ټول قوم او د خدائ کور به تباه ڪړي.“ (٤٩) خو په دوى ڪښي يو تن چې نوم يې ڪائفس وو څوک چې په دغه کال د ټولو نه مشر امام وو، هغوى ته ووييل، ”تاسو په هيڅ نه پوهېږئ، (٥٠) تاسو په دې نه پوهېږئ چې ستاسو دپاره دا غوره ده چې د قوم دپاره دې يو سږي مړ ڪړي شى، نه چې ټول قوم تباه او برباد شى.“ (٥١) هغه دا د خپله ځانه ونه وييل، بلکې د هغه کال د مشر امام په حيثيت يې دا پېشگوښي وکړله چې عيسى به د قوم دپاره قربان شى، (٥٢) او نه صرف د قوم دپاره، بلکې د دې دپاره چې په ټوله دنيا ڪښي د خدائ پاك خواره واره بچي رايوځائ ڪړي. (٥٣) نو د هم هغه ورځې نه پس هغوى د هغه د مرگ منصوبه جوړه ڪړه. (٥٤) نو په دې وجه عيسى نور د يهوديانو په مينځ ڪښي آزاد نه

گرځېدو بلکې د هغه ځای نه یو کلی ته لاړو چې نوم یې افرائیم وو چې د صحرا سره نزدې ملک کښې وو او هغه هلته د خپلو مریدانو سره پاتې شو. (٥٥) اوس د یهودیانو د فسح اختر رانزدې وو او پېر خلق د کلی نه یروشلم ته د فسح د اختر نه مخکښې لارل چې خپل ځانونه مقدس کړی. (٥٦) هغوی عیسی لټولو او کله چې هغوی د ځدای په کور کښې ودرېدل نو د یو بل نه یې تپوس کولو، ”څه مو خیال دے؟ ولې هغه به اختر له رانه شی څه؟“ (٥٧) په دې وخت کښې مشرانو امامانو او فریسیانو دا حکم ورکړی وو چې چا د عیسی پته ولگوله چې چرته دے نو دوی دې پرې خبر کړی چې هغه گرفتار کړی.

حضرت عیسی په بیتِ عنیاه کښې په تېلو مسح کړی شو

١٢ (١) د فسح د اختر نه شپږ ورځې مخکښې عیسی بیتِ عنیاه ته راغی چرته چې د لعزر کور وو، څوک چې هغه د مرو نه بیا ژوندی کړی وو. (٢) هلته هغوی هغه له د ماښام مېلمستیا وکړه چې مرتا په کښې خدمت کولو او لعزر هم د عیسی سره په نورو مېلمنو کښې په دسترخوان ناست وو. (٣) بیا مریم ښه قیمتی عطر چې نیم سپر قدرې ؤو او د خالص خوشبوداره مرهمو نه جوړ وو راوړل، او د عیسی په پښو یې واچول او هغه یې بیا په خپلو وېښتو وچې کړې او ټول کور د دې عطرو د خوشبویی نه پک شو. (٤) خو په دې یهوداه اسکرپوتی، چې د عیسی یو مرید وو چې لږ وروستو د هغه مخبر کېدونکے وو، ووئیل چې، (٥) ”دا عطر په درې سوه دیناره ولې خرڅ نه کړی شو چې پېسې یې خوار غریب له ورکړی شوے وے؟“ (٦) هغه دا خبره په دې ونه کړه چې گنې هغه د خوارانو غمخور وو، خو ځکه چې هغه په خپله غل وو. هغه به د هغه پېسو نه هم پټولې کومې به چې د چنډې په تیلی کښې جمع کېدې او د هغه په اختیار کښې به وې. (٧) عیسی وفرمائیل چې، ”هغه خپلې خوښې ته پرېږدی. هغې دا عطر واخستل چې زما د ښخولو د ورځې دپاره یې وساتی. (٨) ځکه چې غریبانان خو

به تل تاسو سره وی خو زه به درسره تل نه یم.

د لعزر خلاف سازش

٩ کله چې د یهودیانو هغه لویه گڼه خبر شوه چې هغه هلته دے، هغوی نه یواځې دې له راتلل چې عیسی وینی خو د لعزر د کتلو دپاره هم څوک چې هغه د مرو نه بیا راژوندے کړے وو. ١٠ نو مشرانو امامانو دا منصوبه جوړه کړه چې لعزر هم مړ کړئ، ١١ ځکه چې د هغه په وجه ډېر یهودیان عیسی له ورتلل او په هغه یې ایمان راوړو.

د حضرت عیسی په یروشلم کښې استقبال

١٢ په بله ورځ گڼ خلق چې اختر له راغلی وو چې د دې نه خبر شول چې عیسی هم یروشلم ته راروان دے، ١٣ نو هغوی د کجورې څانگې واخستلې او د هغه استقبال له ورووتل او دا نعرې یې وهلې، ”امبارکی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نوم راځی، د بنی اسرائیلو بادشاه دې مبارک وی.“ ١٤ او عیسی یو کوچانیے وموندلو او په هغې سور شو، لکه څنگه چې په صحیفو کښې لیکلی دی، ١٥ ”اے د صیون لورې. مه یربړه. وگوره، ستا بادشاه په کوچانیے سور راروان دے.“ ١٦ هغه وخت خو د عیسی مریدان په دې پوهه نه شول، خو کله چې عیسی خپلې لویې ته ورسېدلو نو هغوی ته بیا وریاد شول چې دا خو د هغه په حقله لیکلے شوی وو او هم دغه شان د هغه سره وشول. ١٧ نو کوم خلق چې د هغه سره وو کله چې عیسی لعزر ته د قبر نه د راوتلو آواز وکړو او د مرو نه یې بیا ژوندے کړو، نو هغوی د هغې گواهی جاری ساتله. ١٨ هم دغه وجه وه چې ډېر خلق د هغه سره ملاوېدو له ورغلل، ځکه چې هغوی اورېدلی وو چې هم هغه دا معجزه کړې ده. ١٩ بیا فریسیانو یو بل ته وویل، ”تاسو گورئ چې مونږ هیڅ نه شو کولے، وگورئ، ټوله دنیا په هغه پسې روانه ده.“

حُينو يونانيانو غوشتل چي حضرت عيسى سره ملاو شي

٢٠) يو څو يونانيان په اختر کښي د عبادت دپاره تلي وُو. ٢١) هغوي فيليپوس له راغلل څوک چي د بيت صيدا د گليل اوسېدونکي وو، او هغه ته يې ووييل، ”صاحبه، مونږ غواړو چي عيسى سره ملاو شو.“ ٢٢) فيليپوس لارو او اندرياس ته يې ووييل، بيا هغوي دواړه لارل او عيسى يې خبر کړو. ٢٣) عيسى هغوي ته جواب ورکړو، ”هغه وخت راغلو چي ابن آدم خپله لويي ومومي. ٢٤) زه تاسو ته رښتيا وایم ترڅو چي د غنمو دانه په زمکه کښي ونه غورزېږي او په خاوره کښي بنځه او مړه نه شي تر هغي به دا صرف يوه دانه وي. خو کله چي دا په خاورو کښي بنځه شي نو دا ډېره مېوه پېدا کړي. ٢٥) هغه څوک چي د خپل ژوند سره مينه کوي هغه به يې بائيلي، او څوک چي په دنيا کښي د خپل ژوند نه نفرت کوي، هغه به يې د تل ژوندون دپاره وساتي. ٢٦) که څوک زما خدمت کوي هغه دې ما پسې راځي، او چرته چي زه یم هلته به زما خادم هم وي. هر څوک چي زما خدمت کوي، هغه له به زما پلار عزت ورکړي.

حضرت عيسى د خپل مرگ په حقله خبرې کوي

٢٧) اوس زما زړه پرېشانه دے او زه څه ووايم؟ چي اے پلاره، ما د دې وخت نه بچ کړه؟ خو، هم دا وجه ده چي زه دې وخت له راغلي يم. ٢٨) اے پلاره، خپل نوم ته جلال ورکړه.“ بيا د آسمان نه يو آواز راغلو، ”ما خپل نوم ته جلال ورکړي دے او زه به بيا هم جلال ورکړم.“ ٢٩) کومه گڼه چي هلته ولاړه وه هغوي دا واورېدل او وي وئيل چي دا د تندر آواز وو خو نورو ووييل چي، ”فريستي هغه سره خبرې وکړي.“ ٣٠) عيسى وفرمائيل چي، ”دا آواز زما د گټي دپاره نه، خو ستاسو دپاره وو. ٣١) اوس د دې دنيا د عدالت وخت دے او د دې دنيا سردار يعني شيطان به اوس بهر وويستلے شي. ٣٢) او کله چي زه د زمکي نه وڅېږولے شم نو زه به ټول خلق خپل ځان ته راکارم.“ ٣٣) عيسى دې خبرې

ته اشاره وکړه چې هغه به په کوم مرگ مری. (۳۴) گڼې جواب ورکړو چې،
 ”زمونږ شریعت دا وائی چې مسیح به تل تر تله وی، نو بیا ته څنگه وائی چې ابن
 آدم به ضرور په سولی وڅپڅولې شی؟ دا ابن آدم دے څوک؟“ (۳۵) عیسی
 هغوی له جواب ورکړو، ”رنا لږ وخت دپاره تاسو سره ده. ترڅو چې رنا تاسو
 سره ده وگرځی، هسې نه چې تیاره مو راگېر کړی. څوک چې په تیاره کښې
 گرځی، هغه ته پته نه وی چې چرته روان دے. (۳۶) ترڅو چې رنا تاسو سره ده،
 په رنا یقین کوئ نو چې تاسو د رنا زامن شی.“

د یهودیانو بې ایمانی

د دې خبرو نه پس عیسی د هغوی نه لارو او پټ شو. (۳۷) اګر که عیسی پیرې
 معجزې د هغوی په موجودګی کښې وکړې، خو هغوی په هغه باندې ایمان رانه
 وړو (۳۸) چې د یسعیاہ نبی دا خبره پوره شی چې فرمائیلی یې و، ”اے مالک،
 زمونږ په پیغام باندې چا یقین کړے دے؟ مالک خدای خپل قوت په چا ظاهر
 کړے دے؟“ (۳۹) په دې وجه هغوی ایمان راوړلے نه شو، ولې چې یسعیاہ نبی دا
 هم وفرمایل چې، (۴۰) ”هغه د هغوی سترګې رندې کړې دی او زړونه یې ورله
 سخت کړی دی، نو چې هغوی په خپلو سترګو ونه وینی او په خپلو زړونو کښې
 پرې پوهه نه شی او د رغېدو دپاره ما ته راونه گرځی او زه یې روغ کړم.“ (۴۱)
 یسعیاہ دا خبرې ځکه وکړې چې هغه د عیسی لوئی ولیده او د هغه په حق کښې
 یې خبرې کولې. (۴۲) خو سره د دې په هغوی کښې دېرو یهودی مشرانو هم په
 هغه ایمان راوړو، خو د فریسیانو په وجه یې د دې اقرار نه کولو، او د دې پرې
 چې هغوی به د عبادتخانی نه بهر کړے شی. (۴۳) ځکه چې هغوی د خدای پاک نه
 د عزت په نسبت د انسان نه عزت حاصلول زیات خوښول.

د حضرت عیسی کلام

٤٤ نو عيسى په اوچت آواز وفرمائيل، ”كه څوك په ما ايمان راوړي نو هغه نه
 يواځې دا چې په ما ايمان راوړي بلکې په هغه چا هم چې زه يې رالېږلې يم. ٤٥
 او څوک چې ما ويني هغه، هغه څوک ويني چې زه يې رالېږلې يم. ٤٦ زه دُنيا
 ته لکه د رڼا په شان راغلي يم د دې دپاره چې څوک په ما ايمان راوړي هغه به په
 تياره کښې پاتې نه شي. ٤٧ زه د هغه چا عدالت نه کوم څوک چې زما کلام
 اوري او تابعداري يې نه کوي ځکه چې زه د دې دپاره نه يم راغلي چې د دُنيا
 عدالت وکړم بلکې د دُنيا د بچ کولو دپاره راغلي يم. ٤٨ خو څوک چې ما نه
 مني او زما پېغام نه قبلوي، د هغه دپاره يو منصف شته، يعنې، زما هغه کلام چې
 ما کړې دې، هغه به په ورځ د آخرت د هغه عدالت وکړي. ٤٩ زه په خپل
 اختيار خبرې نه کوم خو پلار چې زه يې رالېږلې يم هغه ما ته حکم کړې دې
 چې څه ووايم او څنگه يې ووايم. ٥٠ او زه خبر يم چې د هغه حکم د تل عمرې
 ژوندون ورکوي، نو ځکه څه چې پلار ما ته فرمايلي دي، هم هغه څه زه وایم.“

د مريدانو پښې وينځل

١٣ ١ د فسخ د اختر نه مخکښې عيسى ته معلومه شوه چې د دُنيا نه د هغه
 د جدایې وخت رانزدې شوې دې او هغه به خپل پلار ته ورشي. او د خپلو
 مريدانو سره يې په دې دُنيا کښې مينه وه، او تر آخره وخته پورې يې ورسره مينه
 وکړه. ٢ د مابنم د روتې وخت وو، او ابليس د مخکښې نه د شمعون
 اسکرپوتې د زوی يهوداه په زړه کښې دا خيال اچولې وو چې په عيسى مُخبرې
 وکړي. ٣ او عيسى پوهه وو چې پلار هغه له د هر څه اختيار ورکړې دې او
 چې هغه د خدای پاک نه راغلي دې او خدای پاک له واپس روان دې. ٤ نو
 هغه د روتې نه پاڅېدو، خپل څادر يې يو طرف ته کېښودو، يوه توليه يې
 راواخسته او د ملا نه يې تاو کړه. ٥ بيا هغه په يو لوبښې کښې اوبه وچولې او
 د خپلو مريدانو په پښو وينځلو يې شروع وکړه او په هغه توليه يې وچولې چې د

خان نه يې تاو کړې وه. (٦) کله چې هغه شمعون پطروس ته راوړسېدو نو پطروس هغه ته ووييل چې، ”مالکه، ته به زما پښې وينځې؟“ (٧) عيسی جواب ورکړو، ”څه چې زه کوم، ته اوس په دې نه پوهېږې خو وروستو به پوهه شي.“ (٨) پطروس هغه ته ووييل، ”زه به تاسو هيڅکله پرې نه ږدم چې زما پښې وينځې.“ عيسی جواب ورکړو چې، ”ترڅو چې زه تا ونه وينځم نو ته به زما مريد نه يې.“ (٩) شمعون پطروس هغه ته ووييل، ”بيا نو مالکه، نه يواځې زما پښې بلکې لاسونه او سر مې هم وينځه.“ (١٠) عيسی هغه ته وفرمائيل، ”چا چې لامبلی وی هغه ته د پښو د وينځلو نه علاوه نور حاجت نشته بلکې هغه ټول پاک دے، او تاسو پاک يې خو ټول نه.“ (١١) ځکه چې عيسی ته معلومه وه چې څوک به په هغه مځبري کوی نو په دې وجه هغه وفرمائيل چې، تاسو ټول پاک نه يې. (١٢) د هغوی د پښو وينځلو نه پس، هغه خپل څادر راواخستو او کښناستو او د هغوی نه يې تپوس وکړو، ”تاسو په دې پوهه شوی چې ما تاسو سره څه وکړل؟“ (١٣) تاسو ما ته اُستاز او مالک وايئ او دا ټيک وايئ ځکه چې زه يم. (١٤) نو که ما ستاسو مالک او اُستاز ستاسو پښې ووينځلي نو په تاسو هم لازم دی چې د يو بل پښې ووينځئ. (١٥) ما ستاسو دپاره يو مثال قائم کړے دے، چې تاسو به هم هغه شان کوئ، ځنگه چې ما تاسو سره کړی دی. (١٦) زه تاسو ته رښتيا وایم چې يو نوکر د خپل مالک نه لوی نه وی او نه پېغام وړونکے د رالېرونکي نه لوی وی. (١٧) اوس تاسو په دې خبره پوهه شوی نو تاسو بختور يې که چېرې عمل پرې وکړئ. (١٨) زه ستاسو ټولو په حقله نه وایم، څوک چې ما غوره کړی دی هغوی زه پېژنم. خو چې د صحيفې دا خبره پوره شی چې، ”نو هغه چا چې روتی به يې ما سره خوږه هم هغه زما خلاف شولو.“ (١٩) زه تاسو ته اوس د هغه واقعي د پېښېدو نه مخکېښي دا وایم د دې دپاره چې کله هغه پېښه شی نو چې تاسو ايمان راوړئ چې مسيح هم زه يم. (٢٠) زه تاسو ته رښتيا وایم څوک چې زما يو پېغام وړونکے قبول کړی هغوی ما قبلوی او څوک چې ما قبول کړی نو هغه قبلوی چا چې زه رالېرلے يم.“

د حضرت عیسیٰ د خپل مُخبر په حق کښې پېشگوټې

٢١) د دې وئیلو نه پس عیسیٰ روح کښې سخت پرېشانه شو او وې وفرمائیل،
”زه درته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مُخبری کوی.“ ٢٢) مریدانو یو
بل ته وکتل او شکمن شول چې دے دا د چا په حقله خبرې کوی. ٢٣) په هغوی
کښې یو مرید چې عیسیٰ ورسره مینه کوله، د عیسیٰ سره جُخت ناست وو. ٢٤)
نو شمعون پطروس هغه ته اشاره وکړه او ورته یې ووئیل چې، ”تپوس ترې وکړه
چې هغه دا څوک یادوی.“ ٢٥) نو هغه مرید عیسیٰ ته سر ورنزدې کړو او تپوس
یې ترې وکړو، ”مالکه، دا څوک دے؟“ ٢٦) عیسیٰ جواب ورکړو، ”دا هغه څوک
دے چې زه ورته د روتی دا تُکړه په تالی کښې لمده کړم او ور یې کړم.“ بیا هغه
د روتی تُکړه لمده کړه او د شمعون اسکرپوتی زوی یهوداه له یې ورکړه. ٢٧) د
روتی د تُکړې خوړلو نه پس شېطان په هغه کښې ورننوتو. عیسیٰ هغه ته
فرمائیل، ”څه چې کوې، زر یې وکړه.“ ٢٨) څوک چې روتی ته ناست و او د
هغوی نه یو کس هم په دې پوهه نه شو چې هغه ولې دے ته داسې وفرمائیل. ٢٩)
ځینو دا گمان وکړو چې یهوداه سره تیلی ده، نو عیسیٰ هغه ته دا وفرمائیل چې
اختر له چې څه په کار دی هغه واخله یا دا چې غریبانانو له څه ورکړه. ٣٠) د
نورې اخستو نه پس سمدستی یهوداه بهر ووتو. او دا توره شپه وه.

د حضرت عیسیٰ نوې حکم

٣١) کله چې یهوداه بهر لاړو نو عیسیٰ وفرمائیل، ”اوس ابن آدم خپله لوئی
وموندله او خدای پاک په هغه کښې لوئی وموندله. ٣٢) که خدای پاک په هغه
کښې لوئی وموندله، نو خدای پاک به هم هغه ته په خپل ځان کښې لوئی ورکړی
او هغه ته به زر لوئی ورکړی. ٣٣) زما بچو، زه به د لږ وخت دپاره تاسو سره یم.
بیا به تاسو ما لټوئ، او څنگه چې ما یهودیانو ته وفرمائیل، نو دغه شان اوس
تاسو ته هم وایم، چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شی راتلے. ٣٤) زه تاسو له یو

نویں حکم درکوم چي د یو بل سره مینه کوی. لکه چي ما تاسو سره مینه کړي ده نو دغه شان تاسو هم د یو بل سره مینه کوی. (۳۵) که تاسو د یو بل سره مینه کوی نو بیا به ټول خلق په دې پوهه شی چي تاسو زما مریدان یی.

د حضرت عیسیٰ د شمعون پطروس د انکار په حقله پېشکوئی کول

(۳۶) شمعون پطروس هغه ته ووئیل، ”مالکه، ته چرته خي؟“ عیسیٰ جواب ورکړو، ”چرته چي زه خم، ته اوس ما پسې هلته نه شی راتلې خو وروستو به راشي.“

(۳۷) پطروس هغه ته ووئیل، ”مالکه، زه اوس ولې نه شم درتلې؟ زه به خپل ځان په تا قربان کړم.“ (۳۸) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ته به په رښتیا خپل ځان په ما قربان کړي څه؟ زه تا ته رښتیا وایم چي نن به ته د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شی.“

حضرت عیسیٰ پلار ته د ورتلو لار ده

۱۴ (۱) ”خپل زړونه مه پرېشانه کوی، په خدای پاک ایمان ساتی، او په ما هم ایمان ساتی.“ (۲) زما د پلار په کور کښي د اوسېدو ډېر ځایونه دی. که چرې داسې نه وې نو بیا به ما تاسو ته دا وئیلی وؤ څه چي زه خم چي تاسو دپاره ځای تیار کړم؟ (۳) او که زه لار شم او تاسو له ځای تیار کړم نو زه به په خپله بیا راشم او تاسو به د ځان سره بوخم، نو چي چرته زه یم هلته به تاسو هم یی.

(۴) او تاسو ته د هغې لارې پته ده کوم ځای ته چي زه روان یم.“ (۵) توما هغه ته ووئیل، ”مالکه، مونږ ته پته نشته چي ته چرته روان یی، نو مونږ ته د لارې څه پته ده؟“ (۶) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم. هیڅوک هم زما د وسیلې نه بغېر پلار له نه شی راتلې.“ (۷) که تاسو زه پېژندلې نو تاسو به زما پلار هم پېژندلو. د هم اوس نه تاسو هغه پېژنی او لیدلې مو دې.

(۸) فیلیپوس هغه ته ووئیل، ”مالکه، مونږ ته پلار وښایه نو مونږ به مطمئن شو.“

٩ عيسی جواب ورکړو چې، ”فيليبوسه، تا سره زه د دومره مودې نه يم او بيا مې هم نه پېژنې څه؟ چا چې زه ليدلې يم هغه پلار هم ليدلې دے، نو بيا ته څنگه وائې چې مونږ ته پلار وښايه؟ ١٠ په دې ستاسو باور نشته چې زه په پلار کښې يم او پلار په ما کښې دے؟ زه چې کومې خبرې تاسو ته کوم هغه زه د خپل ځان نه نه کوم، خو دا پلار دے چې په ما کښې اوسې او زما په وسيله خپل کار کوي. ١١ په ما يقين وکړئ چې زه پلار کښې يم او پلار په ما کښې دے خو که په ما يقين نه کوئ، نو بيا په ما د دې کارونو په وجه باور وکړئ. ١٢ زه تاسو ته رښتيا وایم، څوک چې په ما ايمان راوړي هغه به هم هغه کارونه کوي لکه چې زه يې کوم، او هغه به د دې نه هم لوی کارونه کوي ځکه چې زه پلار له روان يم. ١٣ تاسو چې څه هم زما په نوم وغواړئ زه به هغه وکړم نو چې د پلار لوی په زوی کښې څرگنده شی. ١٤ که تاسو زما په نوم ما نه څه هم وغواړئ زه به يې وکړم.

د روح القدس وعده

١٥ که تاسو ما سره مينه کوئ نو تاسو به زما په حکمونو عمل کوئ. ١٦ او زه به پلار ته خواست وکړم چې تاسو ته بل مددگار درکړي چې تاسو سره به مدام وي. ١٧ هغه د حق روح دے، کوم چې دنيا نه قبلوی ځکه چې دنيا نه خو هغه وينی او نه يې پېژنی. خو تاسو هغه پېژنئ ځکه چې هغه تاسو سره اوسې او هغه به په تاسو کښې وي. ١٨ زه به تاسو يتيمان نه پرېږدم، زه تاسو له واپس راځم. ١٩ لږ وخت پس به دنيا ما نور ونه وينی خو تاسو به مې وينئ. ځکه چې زه ژوندې يم نو تاسو به هم ژوندی یئ. ٢٠ په هغه ورځ به تاسو پوهه شئ چې زه په خپل پلار کښې يم او تاسو په ما کښې یئ او زه په تاسو کښې يم. ٢١ څوک چې زما حکمونه مني او په هغې عمل کوي نو دا هغه خلق دی چې ما سره مينه کوي. او څوک چې ما سره مينه کوي زما پلار به ورسره مينه وکړي او زه به هم د هغه سره مينه کوم او خپل ځان به ورته ښکاره کړم. ٢٢ بل يهوداه ترې تپوس

وڪړو، ”مالِڪه، دا څه وڃه ده چې ته به صرف مونږ ته ځان ښكاره كړې او نورې دُنیا ته نه؟“ (۲۳) عیسیٰ ورته جواب وركړو، ”څوك چې زما سره مینه كوی، هغوی به زما په كلام عمل كوی او زما پلار به د هغوی سره مینه كوی، او زه او پلار به هغوی ته ورشو او د هغوی سره به اوسو. (۲۴) څوك چې ما سره مینه نه كوی هغه زما په كلام عمل نه كوی، او دا كلام چې تاسو یې اورئ دا زما نه دے بلکې دا د پلار كلام دے چا چې زه رالېږلے یم. (۲۵) ترڅو چې لا زه تاسو سره یم ما تاسو ته دا هر څه وفرمائیل. (۲۶) خو مددگار یعنی روح القدس چې پلار به یې زما په نوم راولېږی، هغه به تاسو ته هر څه وښائی او درته به هغه هر څه دريادوی، چې ما تاسو ته فرمائیلی دی. (۲۷) زه تاسو ته سکون پرېږدم، زما خپل سکون، هغه چې دُنیا یې نه شی وركولے. نو مه پرېشانه كېږئ او مه یرېږئ. (۲۸) تاسو واورېدل چې ما درته وفرمائیل، زه درنه روان یم او زه بیا تاسو له واپس راځم. كه چېرې تاسو ما سره مینه كوی نو تاسو به په دې خوشحاله شی چې زه پلار له روان یم ځكه چې پلار زما نه لوی دے. (۲۹) ما تاسو ته اوس د دې د پېښېدو نه مخكېني دا وفرمائیل نو چې كله دا پېښې شی نو تاسو به ایمان راوړئ. (۳۰) زه به پس د دې نه تاسو سره ډیرې خبرې ونه كړم ځكه چې د دې دُنیا سردار یعنی شېطان راتلونكے دے. خو د هغه په ما هیڅ اختیار نشته. (۳۱) زه هغه كار كوم چې پلار څنگه حكم كړے دے نو ځكه چې دُنیا په دې پوهه شی چې زه د پلار سره مینه كوم. نو راځئ چې د دې ځای نه ځو.“

حضرت عیسیٰ د انگور اصلی بوتے

۱۵ (۱) ”زه د انگور اصلی بوتے یم او زما پلار باغوان دے. (۲) هغه زما نه هره هغه څانگه پرې كوی چې مېوه نه نیسی او هره څانگه چې مېوه نیسی په هغې كېښې قینچی كوی چې نوره زیاته مېوه ونیسی. (۳) د هغه كلام په ذریعه كوم چې ما تاسو ته اورولے دے تاسو خو پاك او صفا شوی یئ. (۴) په ما كېښې اوسئ

لکه چې زه په تاسو کښې اوسېږم. لکه څنگه چې يوه څانگه يواځې مېوه نه شي نيولې، ترڅو چې هغه د انگور د بوټي سره پيوند نه وي، دغسې تاسو هم مېوه نه شئ نيولې ترڅو چې تاسو په ما کښې نه اوسئ. (۵) زه د انگور بوټي يم او تاسو زما څانگې يئ. څوک چې په ما کښې اوسي او زه په هغوي کښې نو هغوي ډېره مېوه نيسي، ځکه چې زما نه بغير تاسو هيڅ نه شي کولې. (۶) هر څوک چې په ما کښې نه اوسي هغه به لکه د بې کاره څانگې په شان گزار کړي شي، او اوچ به شي، او دغه شان اوچې څانگې يو ځای ته راټولېږي او په اور کښې سوزولې کيږي. (۷) که چېرې تاسو په ما کښې اوسئ او زما خبرې په تاسو کښې اوسي نو څه چې تاسو غواړئ هغه به تاسو له درکړې شي. (۸) نو چې کله تاسو ډېره مېوه نيسي نو په دې سره زما اصلي مريدان يئ او په دې سره زما پلار ته لويي ملاويږي. (۹) څنگه چې پلار ما سره مينه کړې ده نو دغه شان زه تاسو سره مينه کوم. زما په مينه کښې اوسئ. (۱۰) که چېرې تاسو زما په حکمونو عمل کوئ نو تاسو به زما په مينه کښې اوسېږئ لکه څنگه چې ما د خپل پلار په حکمونو عمل کړې دې او د هغه په مينه کښې اوسېږم. (۱۱) ما تاسو ته دا ټولې خبرې د دې دپاره وکړې چې زما خوشحالي په تاسو کښې وي او چې ستاسو خوشحالي پوره شي. (۱۲) دا زما حکم دې، چې تاسو د يو بل سره مينه کوئ څنگه چې ما تاسو سره مينه کړې ده. (۱۳) د دې نه لويه مينه چا کښې نشته چې يو کس دې د خپل دوست دپاره خپل سر ورکړي. (۱۴) تاسو به هله زما دوستان يئ چې زما په حکمونو عمل کوئ. (۱۵) نو زه د دې نه پس تاسو ته غلامان نه وایم، ځکه چې غلام ته پته نه وي چې د هغه مالک څه کوي، خو ما تاسو ته دوستان وئيلي دي ځکه چې ما تاسو ته هر هغه څه ښکاره کړي دي کوم چې ما د پلار نه اورېدلي دي. (۱۶) تاسو زه غوره کړې نه يم خو ما تاسو غوره کړي يئ او ما تاسو مقرر کړئ چې لاړ شئ او مېوه ونيسي، هغه مېوه چې د تل ده. نو پلار به تاسو ته هر هغه څه درکړي څه چې تاسو زما په نوم د هغه نه وغواړئ. (۱۷) دا زما تاسو ته حکم دې چې د يو بل سره مينه کوئ.

تاسو نه د دُنیا نفرت

١٨) كۀ دُنیا تاسو نه نفرت كوی نو تاسو پوهه شئ چي ستاسو نه اول يي ما نه نفرت كړي دے. ١٩) كۀ چرې تاسو د دُنیا وے نو دُنیا به تاسو سره د خپلو په شان مينه كړې وه، خو تاسو د دُنیا نه يئ. خو ما تاسو د دُنیا نه جدا كړئ نو دغه وجه ده چي دُنیا تاسو نه نفرت كوی. ٢٠) دا خبرې يادې ساتئ چي كومې ما تاسو ته وكړې، يو نوكر هم د خپل مالِك نه لوی نه وى. نو چي هغوی زۀ وزورولم نو تاسو به هم وزوروی. كۀ هغوی زما په كلام عمل وكړی نو ستاسو په كلام به هم عمل وكړی. ٢١) خو دوی به زما د نوم په سبب تاسو سره دا هر خۀ وكړی خكۀ چي هغوی هغه نه پېژنی چا چي زۀ رالېرلے يم. ٢٢) كۀ زۀ راغلے نه وے او دوی ته مې وئيلے نه وے نو دوی به مجرم نه وُ، خو اوس د هغوی سره د خپلي گناه خۀ بهانه نشته. ٢٣) خوك چي ما نه نفرت كوی هغه زما د پلار نه هم نفرت كوی. ٢٤) كۀ چرې ما د هغوی په مينخ كېني داسي كارونه نه وے كړے كوم چي بل هېچا هم نه دی كړی نو هغوی به مجرم نه وے، خو اوس هغوی دا وليدل او مونږ پلار زوی دواړو نه نفرت كوی. ٢٥) هم د هغوی په شريعت كېني دا ليكلي دی چي، ”هغوی ما نه بي سببه نفرت وكړو.“ ٢٦) خو چي مددگار راشی كوم چي به زۀ تاسو ته د پلار نه درلېرم، يعنې د حقيقت روح چي د پلار نه راوخی، هغه به زما په باب كېني گواهی وركړی. ٢٧) تاسو به هم گواهی وركوئ خكۀ چي تاسو د اول نه ما سره يئ.“

د مریدانو نه د دُنیا نفرت

١٦) ”ما تاسو ته دا خبرې د دې دپاره وكړې چي تاسو د تيندك خورلو نه بچ شئ. ٢) نو هغوی به تاسو د عبادتخانو نه شړی، او بې شكه داسي وخت راتلونكے دے خوك چي تاسو قتلوی هغوی به دا گُمان كوی چي په دې كار

کولو سره هغوی د خدای پاک خدمت کوی. (۳) هغوی به دا کارونه خکه کوی چې هغوی نه پلار پېژنی او نه ما.

د روح القدس کار

(۴) خو ما دا خبرې تاسو ته خکه وکړې چې کله دا کار پېښ شی نو تاسو ته به رایاد شی چې ما تاسو د دې په حقله خبر کړی وی. ما تاسو ته دا خبرې د اول نه خکه ونه کړې خکه چې زه تاسو سره وم، (۵) خو اوس زه هغه چا ته روان یم چا چې زه رالېږلې یم. اوس په تاسو کښې هیڅوک زما نه دا تپوس نه کوی چې ته چرته روان یې؟ (۶) خو دا کومې خبرې چې ما تاسو ته وکړې په هغې ستاسو زړونه غمژن شول. (۷) خو زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا ستاسو دپاره بهتره ده چې زه لاړ شم. خکه که زه لاړ نه شم نو مددگار به تاسو ته رانه شی خو که زه لاړ شم نو هغه به زه تاسو له راولېږم. (۸) او کله چې هغه راشی نو هغه به دنیا د گناه او د صداقت او انصاف په باب کښې ملامته کړی، (۹) د گناه په باب کښې خکه چې هغوی په ما ایمان نه راوړی، (۱۰) د صداقت په باب کښې خکه چې پلار له خم او تاسو به ما نور ونه وینی، (۱۱) او د انصاف په باب کښې خکه چې د دې دنیا سردار یعنې شېطان مجرم کړی شو. (۱۲) ما سره نورې هم پیرې خبرې دی چې تاسو ته یې وکړم خو تاسو اوس دا نه شی برداشت کولې. (۱۳) خو چې د حقیقت روح راشی نو هغه به تاسو د حقیقت طرف ته بوځی خکه چې هغه به د خپله خانه خبرې نه کوی، خو هغه خه به وائی خه چې د خدای پاک نه اوری او تاسو ته به د راتلونکو واقعاتو په حقله پېشگوڼې کوی. (۱۴) هغه به ما ته لوی راکړی خکه چې هغه به زما نه هغه خه حاصل کړی چې په ما کښې دی او تاسو ته به ووائی. (۱۵) خه چې د پلار دی هغه زما دی، په دې وجه ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه به ما نه هغه خه حاصل کړی خه چې په ما کښې دی او تاسو ته به یې وښائی.

غم په خوشحالی کښې بدلېدل

١٦ په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ. ١٧ بیا د هغه ځینو مریدانو یو بل ته وویل، ”د هغه مونږ ته د دې بیان نه څه مطلب دے چې په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ، او، چې زه خپل پلار له روان یم؟“ ١٨ هغوی وویل چې، ”د هغه د دې لږ ساعت نه څه مطلب دے؟ مونږ ته پته نشته چې د هغه بیان د څه په حقله دے.“ ١٩ عیسیٰ په دې پوهه شو چې هغوی له ما نه د تپوسونو په طلب دی نو هغه هغوی ته وفرمائیل، ”ولې تاسو په دې بحث کوئ کوم بیان چې ما تاسو له وکړو چې، په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ؟“ ٢٠ نو زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو به ژاړئ او ویر به کوئ خو دنیا به خوشحاله وی. تاسو به په غم کښې پوب یئ خو ستاسو غم به په خوشحالی بدل شی. ٢١ د ماشوم د پیدا کېدو په وخت کښې ښځه په تکلیف کښې وی. خو د ماشوم په پیدا کېدو سره د هغې نه ټول دردونه هېر شی، د دې خوشحالی په وجه چې هغې دنیا ته یو نوې ماشوم راوستو. ٢٢ نو اوس تاسو غمژن یئ خو زه به تاسو بیا وویم او ستاسو زړونه به خوشحاله شی او هیڅوک به ستاسو خوشحالی تاسو نه وانه خلی. ٢٣ په هغه ورځ به تاسو زما نه هیڅ خواست نه کوئ. زه تاسو ته رښتیا وایم، که تاسو زما په نوم د پلار نه څه هم وغواړئ، نو هغه به یې درکړی. ٢٤ تر اوسه پورې تاسو زما په نوم هیڅ نه دی غوښتی. وغواړئ نو تاسو له به درکړئ شی نو چې ستاسو خوشحالی پوره شی.

زه په دنیا غالب یم

٢٥ ما تاسو ته دا هر څه په مثالونو کښې بیان کړل. خو وخت راروان دے چې زه به تاسو ته نور په مثالونو کښې خبرې ونه کړم خو په ډاگه به درته د پلار په حقله خبرې کوم. ٢٦ په هغه ورځ به تاسو زما په نوم غواړئ. زه دا نه وایم چې

زۀ به د پلار نه ستاسو دپاره خواست کوم. (۲۷) ځکه چې پلار په خپله تاسو سره مینه کوی، ځکه چې تاسو ما سره مینه کوئ او ستاسو دا ایمان دے چې زۀ د خدای پاک د طرف نه راغله یم. (۲۸) زۀ د پلار نه دې دُنیا ته راغله یم او اوس زۀ دُنیا بیا پرېږدم او خپل پلار له ځم. (۲۹) د هغه مریدانو ووئیل، ”گوره، تۀ اوس په ډاگه لگیا یې او نۀ په مثالونو. (۳۰) مونږ اوس پوهیږو چې تۀ د هر څۀ نه خبر یې او د تپوسونو کولو حاجت درنه د چا نشته. هم په دې وجه زمونږ دا ایمان دے چې تۀ د خدای پاک د طرفه راغله یې. (۳۱) عیسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې تاسو اوس په ما یقین کوئ څۀ؟ (۳۲) گورئ، وخت راروان دے، بلکې راغله دے چې تاسو به خواره واره شئ او هر یو به خپلو کورونو ته لاړ شئ او تاسو به ما اېک یواځې پرېږدئ، خو بیا هم زۀ یواځې نۀ یم ځکه چې پلار ما سره دے. (۳۳) ما تاسو ته دا هر څۀ ووئیل نو چې تاسو په ما کښې سلامتیا حاصله کړئ. په دې دُنیا کښې به تاسو زحمتونو سره مخامخ شئ. خو زړور شئ ځکه چې زۀ په دُنیا غالب شوے یم.“

د حضرت عیسی د خپلو مریدانو دپاره دُعا

۱۷ (۱) د دې خبرو کولو نه پس عیسی پاس آسمان ته وکتل او وې فرمائیل، ”پلاره، وخت راغله دے، خپل زوی ته لوی ورکړه نو چې زوی تا له جلال درکړی. (۲) ځکه چې تا ما ته په ټولو بنی آدمو اختیار راکړے دے چې هغوی ټولو له تل عُمری ژوندون ورکړم څوک چې راته تا حواله کړی دی. (۳) او تل عُمری ژوندون دا دے چې هغوی تا وپېژنی چې صرف تۀ رښتینے خدای پاک یې او عیسی مسیح څوک چې تا رالېږلے دے. (۴) ما په زمکه تا له جلال درکړو د هغه کار په ختمولو چې تا ما ته د کولو دپاره حواله کړے وو. (۵) نو اے پلاره، اوس تۀ ما له په خپل حضور کښې لوی راکړه، هغه لوی چې کومه ما د دُنیا د پېدا کېدو نه اول ستا په حضور کښې لرله. (۶) ما ستا نوم هغوی ته څرگند کړو

کوم خلق چې په دُنیا کښې تاسو ما ته راکړی دی. هغوی ستا وُو او تا ما له راکړل او هغوی ستا په کلام عمل کړې دے. (۷) اوس هغوی پوهه شوی دی چې هر څه چې تا ما له راکړی دی دا ستا د طرفه دی. (۸) ځکه چې ما هغوی ته هغه کلام ورکړې دے کوم چې تا ما له راکړې دے، او دوی هغه قبول کړې دے، او هغوی په حقیقت پوهه شوی دی چې زه له تا نه راغلی یم، او د هغوی په دې ایمان دے چې زه تا رالېږلې یم. (۹) زه د دُنیا دپاره دُعا نه کوم خو د هغوی دپاره دُعا کوم څوک چې تا ما ته په حواله کړی دی ځکه چې هغوی ستا دی. (۱۰) څه چې زما دی هغه ستا دی، او څه چې ستا دی هغه زما دی، او په هغوی کښې زما لوی څرگنده شوه. (۱۱) نور زه په دُنیا کښې نه پاتې کېږم خو هغوی په دُنیا کښې دی او زه تا ته درروان یم. اے دُوسه پلاره، د خپل نوم په طاقت د هغوی حفاظت وکړه څوک چې تا ما له راکړی دی، نو چې هغوی هم یو موی شې څنگه چې مونږ دواړه یو یو. (۱۲) ترڅو چې زه د هغوی سره وم ما ستا په نوم د هغوی حفاظت وکړو کوم چې تا ما له راکړې وو. ما د هغوی حفاظت وکړو او په هغوی کښې یو هم هلاک نه شو بې له یو نه چې مرگ یې مقرر وو، نو چې د صحیفې لیک پوره شی. (۱۳) خو زه اوس تا ته درروان یم. چې په دُنیا کښې کله زه دوی سره وم نو ما دوی ته د دې خبرو بیان وکړو د دې دپاره چې دوی زما د خوشحالی نه معمور شی. (۱۴) ما ستا پېغام هغوی له ورکړې دے او دُنیا هغوی نه نفرت کوی ځکه چې هغوی د دُنیا نه دی لکه څنگه چې زه د دُنیا نه یم. (۱۵) زه ستا نه دا خواست نه کوم چې دوی د دې دُنیا نه وباسی بلکې ستا نه دا خواست کوم چې دوی د شېطان نه محفوظ وساتي. (۱۶) دوی د دُنیا نه دی لکه څنگه چې زه د دُنیا نه یم. (۱۷) دوی د حقیقت په وسیله مقدس کړه، ستا کلام حقیقت دے. (۱۸) لکه څنگه چې تا زه دُنیا ته رالېږلې یم نو دغه شان ما دوی دُنیا ته لېږلی دی. (۱۹) او د دوی دپاره زه خپل ځان مقدس کوم نو چې دوی هم په حقیقت کښې مقدس شی. (۲۰) خو زه صرف د دوی دپاره دُعا نه غواړم بلکې د هغه چا دپاره هم څوک چې د دوی د کلام په وسیله به په ما ایمان

راوړی. (٢١) چې هغوی هم یو موټی شی، اے پلاره، لکه څنگه چې ته او زه یو یو. نو دغه شان دې دوی هم په مونږ کښې یو وی، چې دنیا په دې یقین وکړی چې زه تا رالېږلې یم. (٢٢) کومه لویې چې تا ما له راکړې ده هغه ما دوی له ورکړه د دې دپاره چې دوی یو وی لکه چې مونږ یو یو. (٢٣) زه په هغوی کښې یم او ته په ما کښې یې، چې دوی په مکمل توګه یو شی. بیا چې دنیا په دې پوهه شی چې زه تا رالېږلې یم، او تا د دوی سره هم داسې مینه وکړله لکه چې ما سره دې کوله. (٢٤) اے پلاره، هغه خلق څوک چې تا ما له راکړی دی زه غواړم چې دوی هم ما سره وی چرته چې زه یم، چې دوی زما لویې وویښی کومه چې تا ما له راکړې ده ځکه چې تا د دنیا د پیدا کېدو نه مخکښې ما سره مینه کړې ده. (٢٥) اے صادق پلاره، دنیا تا نه پېژنی خو زه تا پېژنم او دوی ته پته ده چې تا زه رالېږلې یم. (٢٦) ما ستا نوم دوی ته څرګند کړو او دا به لا نور هم څرګندوم د دې دپاره چې کومه مینه چې تا ما سره کوله، هغه دې په دوی کښې هم وی، او زه دې هم په دوی کښې یم.“

د حضرت عیسیٰ گرفتارول

١٨ (١) د دې خبرو نه پس عیسیٰ د خپلو مریدانو سره بهر ووتو او د قدرون د وادی نه پورې وتلو. هلته یو باغ وو چې عیسیٰ او د هغه مریدان په کښې ورننوتل. (٢) نو یهوداه، څوک چې به د هغه مځبرې کوی، هغه ته د هغه ځای هم پته وه ځکه چې عیسیٰ به اکثر د خپلو مریدانو سره هلته ملاوېدو. (٣) نو یهوداه د فریسیانو او مشرانو امامانو له خوا د رومی آفسر وسله بنده دسته او محافظان ډیوې او مشعلونه په لاس هغه ځای ته راغلل. (٤) عیسیٰ په دې پوهېدو چې څه به ورسره کیږی خو بیا هم ور مخکښې شو او هغوی نه یې تپوس وکړو چې، “تاسو څوک لټوئ؟” (٥) هغوی جواب ورکړو چې، “عیسیٰ ناصری.” عیسیٰ وفرمائیل، “زه هغه یم.” او یهوداه چا چې د هغه مځبرې وکړه د هغوی سره ولاړ

۶. کله چې عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”زه هغه یم،“ نو هغوی وروستو شول او په زمکه پرېوتل. ۷. عیسیٰ بیا هغوی نه تپوس وکړو، ”دا تاسو څوک لټوئ؟“ او هغوی جواب ورکړو، ”عیسیٰ ناصری.“ ۸. عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه زه یم. که تاسو ما لټوئ نو دا نور سړی پرېږدئ چې ځی.“ ۹. دا د هغه د هغه خبرو پوره کول و او چې هغه فرمائیلی و، ”چې ما د هغوی نه یو کس هم نه دے ضائع کړے څوک چې تا ما ته حواله کړی دی.“ ۱۰. نو شمعون پطروس خپله توره راویستله او د مشر امام په غلام یې گزار وکړو او بنسے غوږ یې ترې نه پرې کړو. د غلام نوم ملخوس وو. ۱۱. عیسیٰ پطروس ته وفرمائیل چې، ”خپله توره واپس په تیکی کښې کېږده. ولې زه هغه پیاله ونه څښم چې پلار ما ته راکړې ده؟“

د حضرت عیسیٰ د مشر امام په مخکښې پیش کول

۱۲. نو د سپاهیانو دستې سره د خپل آفسر او یهودی محافظانو او مشرانو عیسیٰ ونيولو او وې تړلو. ۱۳. هغوی هغه اول اناس ته بوتلو، اناس د کائفس سخر وو څوک چې د هغه کال دپاره مشر امام وو. ۱۴. کائفس هغه سرے وو چا چې یهودیانو ته دا مشوره ورکړې وه چې دا بهتره ده چې یو سرے د ټول قوم دپاره مړ شی.

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس انکار

۱۵. شمعون پطروس او یو بل مرید په عیسیٰ پسې وروستو روان و او د هغه بل مرید د مشر امام سره تعلق وو نو ځکه هغه د عیسیٰ سره د مشر امام دربار ته ورننوتو. ۱۶. خو پطروس د دروازې نه بهر ایسار شو. نو هغه بل مرید چې د مشر امام سره یې تعلق وو، واپس بهر راوتو او د هغه بنځې سره یې خبرې وکړې چې د دروازې چوکیداره وه او پطروس یې دننه راوستو. ۱۷. بنځې پطروس ته

ووئیل، ”آیا ته هم د دې سړی مرید نه یې څه؟“ پطروس ووئیل چې، ”نه، زه نه يم.“ (۱۸) نوکرانو او محافظانو د سکارو اور بل کړې وو ځکه چې یخنی وه او هغوی ترې چاپېره ولاړ وو او ځانونه یې تودول. او پطروس هم د هغوی سره ولاړ وو او ځان یې تودولو.

د مشر امام د حضرت عیسیٰ نه تحقیقات کول

(۱۹) بیا مشر امام د عیسیٰ نه د هغه د مریدانو او د هغه د تعلیم په حقله تپوس وکړو. (۲۰) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما دنیا ته په پاڼه خبرې کړې دي. ما همېشه په عبادتخانو او د خدای په کور کښې تعلیم ورکړې دې چرته چې ټول یهودیان راغونډیږي او ما په پته څه هم نه دی وئیلی. (۲۱) نو ته زما نه تپوسونه ولې کوې؟ هغوی نه تپوس وکړه چا چې هغه اوربدلی دی څه چې ما هغوی ته وئیلی دی، هغوی ته پته ده چې ما څه وئیلی دی.“ (۲۲) کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل نو یو محافظ چې د هغه په خوا کښې ولاړ وو عیسیٰ ته یې په مخ څپېره ورکړه او وې وئیل، ”مشر امام ته څوک داسې جواب ورکوی څه؟“ (۲۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”که بد مې وئیلی وی نو په ما یې ثابته کړه، خو که مې ټیک خبره کړې وی نو څپېره دې ولې راکړه؟“ (۲۴) بیا اناس عیسیٰ مشر امام کائفس ته تړلې ولېږلو.

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه بیا انکار

(۲۵) په دې دوران کښې شمعون پطروس ولاړ وو او خپل ځان یې تودولو، نو هغوی ترې تپوس وکړو، ”ولې ته هم د هغه د مریدانو نه یو نه یې څه؟“ هغه انکار وکړو او وې وئیل چې، ”نه، زه نه يم.“ (۲۶) د مشر امام یو غلام چې د هغه سړی خپلوان وو د چا نه چې پطروس غوږ پرې کړې وو ورنه تپوس وکړو، ”ما ته د هغه سره په باغ کښې نه وې لیدلې څه؟“ (۲۷) پطروس بیا انکاری شو او چرگ

په هم هغه وخت کښې بانگ ووئيلو.

د پيلاطوس په وړاندې د حضرت عيسى پېش کېدل

٢٨) بيا هغوی عيسى سحر وختی د کائفس د کور نه د رومی گورنر قلعي ته بوتلو. نو يهوديان د قلعي نه بهر ودرېدل ځکه چې هغوی غوښتل چې خپل ځانونه د پليتي نه وساتي دې دپاره چې د فسح خوراک نه منع نه کړي شی. ٢٩) نو پيلاطوس ورته بهر راووتو او تپوس يې ترې وکړو، ”تاسو د دې سپري خلاف څه الزام لگوي؟“ ٣٠) هغوی جواب ورکړو، ”که دا سپري چرې مجرم نه وي نو مونږ به تا له نه راوستو.“ ٣١) پيلاطوس هغوی ته ووئيل، ”دې بوځي او د خپل شريعت په مطابق يې فېصله وکړي.“ يهوديانو جواب ورکړو چې، ”مونږ ته دا اجازت نشته چې څوک مړ کړو.“ ٣٢) او دغه شان د عيسى هغه خبره پوره شوه چې هغه به په کوم قسمه مرگ مړ شي. ٣٣) نو پيلاطوس واپس قلعي ته ننوتو او عيسى يې راوغوښتو او د هغه نه يې تپوس وکړو چې، ”ته د يهوديانو بادشاه يې څه؟“ ٣٤) عيسى جواب ورکړو، ”دا تپوس ته په خپله ما نه کوې، يا که بل چا درته زما په حقله وئيلي دي؟“ ٣٥) پيلاطوس ووئيل، ”زه يهودی يم څه؟ ستا خپل قام او مشرانو امامانو ته ما ته په حواله کړي يې. تا څه کړي دي؟“ ٣٦) عيسى جواب ورکړو، ”زما بادشاهي د دې دنيا بادشاهي نه ده. که چرې زما بادشاهي د دې دنيا وي، نو زما خادمانو به د يهوديانو نه زما د بچ کولو دپاره د هغوی سره جنگ کړي وي. خو زما بادشاهي د دې دنيا نه ده.“ ٣٧) پيلاطوس هغه ته ووئيل، ”نو ته بادشاه يې؟“ عيسى جواب ورکړو چې، ”ته وائي چې زه بادشاه يم. او، زه د دې دپاره پيدا شوی يم، او د دې دپاره زه دنيا ته راغلي يم چې د حقيقت گواهي ورکړم. او هر څوک چې حقيقت خوښوي هغه زما آواز اوري.“ ٣٨) پيلاطوس هغه ته ووئيل، ”حقيقت څه دي؟“

په حضرت عیسیٰ د مرگ فتویٰ

دې نه پس هغه بیا یهودیانو له بهر ورووتو او هغوی ته یې وویل چې، ”ما د ده خلاف هیڅ جرم پیدا نه کرو. (۳۹) خو ستاسو دا رواج دے چې زه یو قیدی د فسح اختر په ورځ ستاسو دپاره آزادوم. ستاسو دا خوښه ده چې زه د یهودیانو بادشاه درته آزاد کړم څه؟“ (۴۰) خو په جواب کښې خلقو چغې کړلې، ”نه، دا سرے نه، خو برابا آزاد کړه.“ او برابا یو ډاکو وو.

۱۹ (۱) بیا پیلطوس عیسیٰ بوتلو او په کوږو یې ووهلو. (۲) او سپاهیانو د ازغو تاج جوړ کړو او هغه ته یې په سر کړو او هغه ته یې کاسنی چوغه ورواغوسته. (۳) هغوی هغه له راتلل، او ورته یې وئیل، ”اے د یهودیانو بادشاه سلامت.“ او په مخ به یې څپېره ورکوله. (۴) یو ځل بیا پیلطوس بهر راوتو او یهودیانو ته یې وویل چې، ”وگورئ زه هغه تاسو له بهر راولم چې تاسو خبر شئ چې ما د هغه خلاف هیڅ جرم ونه موندلو.“ (۵) نو عیسیٰ بهر راغلو د ازغو تاج یې په سر وو او کاسنی چوغه یې اغوستې وه. پیلطوس هغوی ته وویل، ”وگورئ، دا هغه سرے دے.“ (۶) کله چې مشرانو امامانو او د خدای د کور محافظانو هغه ولیدو هغوی چغې کړې، ”دے په سولی راځوړند کړئ. دے په سولی راځوړند کړئ.“ پیلطوس هغوی ته وویل چې، ”دے بوځئ او په خپله یې په سولی کړئ ځکه چې ما د ده خلاف هیڅ جرم ونه موندلو.“ (۷) یهودیانو هغه ته جواب ورکړو چې، ”مونږ سره شریعت شته، او د هغه شریعت په مطابق دے د مرگ لائق دے ځکه چې دے د خدای پاک د زوی کېدو دعویٰ کړې ده.“ (۸) کله چې پیلطوس دا واورېدل نو هغه نور زیات یرې واخستلو. (۹) هغه خپلې قلعي ته بیا دننه شو او د عیسیٰ نه یې تپوس وکړو چې، ”ته د کوم ځای نه راغله یې؟“ خو عیسیٰ ورته هیڅ جواب ورنه کړو. (۱۰) نو پیلطوس هغه ته وویل، ”ته ما سره خبرې نه کوې څه؟ تا ته دا معلومه نه ده چې ما سره دا اختیار شته چې

تا آزاد کړم او دا اختیار هم راسره شته چې تا په سولی کړم؟“ (۱۱) عیسیٰ هغه ته جواب ورکړو چې، ”ستا به په ما باندې هیڅ اختیار نه وې کله چې دا د بره نه تا ته نه وې درکړې شوې. په دې وجه چا چې زه تا ته په حواله کړم، هغه د لوی گناه مجرم دی.“ (۱۲) د هغه ساعت نه پس پیلطوس ډېر کوشش کولو چې هغه آزاد کړي خو یهودیانو چې وېلي، ”که تا دا سر په آزاد کړو نو ته د رومی قیصر خیر خواه نه یې. هر څوک چې د بادشاه کېدو دعویٰ کوي هغه د رومی قیصر مخالفت کوي.“ (۱۳) کله چې پیلطوس دا خبرې واورېدلې نو هغه عیسیٰ بهر راوويستو او د عدالت په کرسی هغه ځای کېښناستو چې دوناچه ورته وائی یا په آرامی ژبه کېښې ورته گېتا وائی. (۱۴) د غرمې په وخت کېښې چې د فسخ اختر د تیارولو ورځ وه، پیلطوس یهودیانو ته ووئیل، ”وگورئ، دا دې ستاسو بادشاه.“ (۱۵) هغوی چې سورې جوړې کړې، ”بو یې ځئ، بو یې ځئ. په سولی یې کړه.“ پیلطوس هغوی نه تپوس وکړو، ”ستاسو بادشاه په سولی کړم څه؟“ مشرانو امامانو جواب ورکړو چې، ”زمونږ خو د قیصر نه بغېر بل بادشاه نشته.“ (۱۶) بیا پیلطوس عیسیٰ هغوی ته د سولی کولو دپاره په حواله کړو. نو هغوی عیسیٰ بوتلو.

د حضرت عیسیٰ په سولی کول

(۱۷) او هغه خپله سولی په خپله پورته کړې وه، او هغه بهر هغه ځای ته لاړو چې ورته د کوپرو ځای وائی، او په آرامی ژبه کېښې ورته گولگتا وائی. (۱۸) هلته هغوی هغه په سولی کړو او ورسره یې دوه نور هم، یو بنی لاس ته او بل گس لاس ته، او عیسیٰ د هغوی په مینځ کېښې وو. (۱۹) پیلطوس په سولی د یوې تختې لگولو حکم ورکړو چې پرې دا لیک وو، ”عیسیٰ ناصری د یهودیانو بادشاه.“ (۲۰) ډېرو یهودیانو دا تختې ولوستله ځکه چې هغه ځای چې چرته عیسیٰ په سولی کړې شو هغه بنار ته نزدې وو، او هغه تختې په آرامی، لاطینی او یونانی ژبه کېښې لیکلې شوې وه. (۲۱) بیا د یهودیانو مشرانو امامانو پیلطوس ته ووئیل، ”دا

مہ لیکئ چي د يهوديانو بادشاہ، بلکي داسي وليکئ چي، دہ وئيلي وُو چي زہ په خپله د يهوديانو بادشاہ يم.“ (٢٢) پيلاطوس جواب ورکړو، ”نه، د کومو ليکلو چي ما حکم ورکړي دے هغه تیک دے.“ (٢٣) کله چي سپاهيانو عيسيٰ په سولي کړو، هغوي د هغه جامي راواخستې او په خلورو برخو يې تقسيم کړي، د هر يو سپاهي دپاره يوه برخه، او چوغه يې روغه پرېښوده. خکه چوغه لا گنډلے شوې نه وه او د سر نه تر ښکته پورې ټوله د يوې ټوټې وه. (٢٤) نو هغوي يو بل ته ووييل، ”مونږ ته دا خيري کول نه دي په کار، راخي چي پرې پچه واچوو، وبه گورو چي د چا رسيږي.“ دغه شان د صحيفي ليک پوره شو چي، ”هغوي زما جامي په خپلو کښي تقسيم کړي او زما په چوغه يې پچه واچوله.“ هم دغه شان سپاهيانو وکړل. (٢٥) خو د عيسيٰ د سولي سره نزدې د هغه مور او ترور او د کلوياس ښځه مريم او مريم مگداليني ولاړې وې. (٢٦) کله چي عيسيٰ خپله مور د خپل خوږ مريد سره په خوا کښي ولاړه وليده عيسيٰ هغي ته وفرمائيل، ”موري، دا ستا زوي دے.“ (٢٧) هغه بيا مريد ته وفرمائيل، ”دغه ستا مور ده.“ د هغه وخت نه پس هغه مريد هغه خپل کور ته بوتله.

د حضرت عيسيٰ مرگ

(٢٨) د دې نه پس عيسيٰ چي پوهه شو چي هر څه پوره شوي دي نو هغه وفرمائيل، ”زه تږم يم.“ او دې سره د صحيفي يوه پېشگوئي پوره شوه. (٢٩) هلته يو لوبښي د تروې سرکي نه ډک پروت وو. نو هغوي يو اسفنج په کښي لوند کړو او د ويلني په څانگه يې کېښودو او دا يې د عيسيٰ شونډو ته ورورسولو. (٣٠) کله چي سرکه عيسيٰ ته ورکړي شوه نو هغه وفرمائيل چي، ”دا کار پوره شو.“ بيا يې سر تپت کړو او ساه يې ورکړه.

د حضرت عيسيٰ پوښتي په نېزه وهل

(۳۱) اوس دا د فسح دپاره د تیاری کولو د جمعی ورځ وه او راتلونکې ورځ د خاص سبت وه. په دې وجه یهودیانو نه غوښتل چې د سبت په ورځ دې مړی په سولی پاتې شی، نو هغوی پیلطوس ته خواست وکړو چې د دوی پښې دې ماتې کړې شی او مړی دې راکوز کړې شی. (۳۲) نو سپاهیان راغلل او د اولنی سړی پښې یې ماتې کړې او بیا یې د هغه بل سړی پښې ماتې کړې چې عیسی سره په سولی شوی ؤو. (۳۳) خو کله چې هغوی عیسی له راغلل او وې لیدو چې هغه د اول نه مړ دے، نو هغوی د هغه پښې ماتې نه کړې. (۳۴) خو د دې باوجود یو سپاهی د هغه پوښتی په نېزه ووهله او سمدستی ترې د وینو او اوبو دارې روانې شوې. (۳۵) هغه سړی چې دا وکتل هغه گواهی ورکړه او د هغه گواهی رښتیا ده. هغه رښتیا خبرې کوی د دې دپاره چې تاسو هم ایمان راوړئ. (۳۶) دا کارونه وشول نو چې د صحیفې وینا پوره شی چې، ”د هغه یو هډوکے به هم مات نه کړې شی.“ (۳۷) او بیا په یو بل آیت کښې راغلی دی چې، ”هغوی به هغه سړی ته گوری چې په نېزه یې سورے کړو.“

د حضرت عیسیٰ بنخبدل

(۳۸) د هغې نه پس یوسف چې د ارمتیه وو د پیلطوس نه د عیسی د مړی وړلو خواست وکړو. یوسف د عیسی مړید وو خو په پټه ځکه چې هغه د یهودیانو نه یرېدو. د پیلطوس په اجازت سره هغه راغلو او د هغه مړے یې یوړو. (۳۹) د هغه سره نیکودیموس نومی سړے هم ملگرے شو څوک چې عیسی له د شپې ورغله وو، او نیکودیموس تقریباً د پنځوس سپره د مړ چیر سره د غودو گډ کړی راوړل. (۴۰) هغوی دواړو د عیسی لاش واخستو او د یهودیانو د بنخولو د رواج په مطابق یې خوشبودار د کتان کفن کښې ونغښتو. (۴۱) په کوم ځای کښې چې عیسی په سولی کړے شوے وو هلته کښې یو باغ وو او په باغ کښې دننه یو نوے قبر وو چې د دې نه وړاندې په کښې لا څوک ښخ شوی نه ؤو. (۴۲) ځکه چې دا د یهودیانو د فسح د تیاری ورځ وه او دا قبر د هغه ځای سره نزدې وو نو هغوی

عیسیٰ په دې کښې کېښودو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۰ (۱) د اتوار په ورځ سحر وختی چې لا توره خړه وه مریم مګدالینی قبر له لاره او وې کتل چې د غار د خولې نه کاپې لري کړې شوې وو. (۲) نو هغه په منډه شمعون پطروس او هغه بل مرید له راغله چا سره چې عیسیٰ مینه کوله او ورته یې ووئیل چې، ”هغوی مالک د قبر نه وړې دے، او مونږ ته دا پته نشته چې کوم ځای هغوی د هغه لاش ښخ کړې دے.“ (۳) نو پطروس او هغه بل مرید راووتل او قبر طرف ته روان شول. (۴) هغوی دواړو یو ځای منډې وهلې خو هغه بل مرید د پطروس نه مخکښې شو او قبر ته وړاندې ورسېدو. (۵) هغه سر تپت کړو او دننه یې وکتل چې د کتان کفن هلته پروت وو خو دننه ورنه غلو. (۶) بیا شمعون پطروس چې په هغه پسې وو راوړسېدو او غار ته ورننوتو. د کتان هغه کفن یې هلته پروت ولیدو (۷) او هغه رومال چې د عیسیٰ سر یې پرې تړلې وو د کتان د کفن سره نۀ وو بلکې ځان له جدا انګښتې شوې په یو بل ځای کښې پروت وو. (۸) بیا هغه بل مرید څوک چې قبر ته مخکښې رسېدلې وو هغه هم قبر ته ورننوتو او وې لیدل او یقین یې پرې وکړو. (۹) نو اوس هم هغوی د صحیفو په مطلب پوهه نۀ وو چې عیسیٰ به خامخا د مرو نه بیا ژوندې پاڅی.

د حضرت عیسیٰ مریم مګدالینی ته څرګندېدل

(۱۰) نو مریدان واپس خپلو کورونو ته لاړل. (۱۱) خو مریم د قبر نه بهر ولاړه وه او ژړل یې. او په ژړا کښې هغه ورته شوه چې غار کښې دننه وګوری. (۱۲) او هغې هلته دوه فرښتې په سپینو جامو کښې د لاش په ځای ناستې ولیدې، یوه سر ته او بله پښو ته، په هغه ځای کښې چرته چې د عیسیٰ لاش کېښودې شوې وو. (۱۳) هغوی د هغې نه تپوس وکړو چې، ”اے خورې، تۀ ولې ژاړې؟“ هغې جواب

ورکړو چې، ”هغوی زما مالک چرته اوږه دے او ما ته پته نشته چې هغه یې کوم خائ بنخ کړه دے.“ (۱۴) د دې خبرو نه پس هغې مخ راواړولو او عیسیٰ یې هلته ولاړ ولیدو، خو هغې ونه پېژندلو چې دا عیسیٰ دے. (۱۵) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”اے خورې، ته ولې ژاړې؟ ته څوک لټوې؟“ هغې دا خیال وکړو چې دا د دې باغ مالی دے، نو ورته یې وویل، ”صاحبه، که چرې تا هغه د دې خائ نه وږه وی نو ما ته ووايه چې هغه دې کوم خائ بنخ کړه دے، او زه به هغه یوسم.“ (۱۶) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”مریمې.“ هغې هغه ته مخ ورواړولو او په آرامی ژبه کښې یې وویل، ”ربونې.“ چې مطلب یې اُستاز دے. (۱۷) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”گوره چې ما ته لاس رانه وږې ځکه چې زه لا خپل پلار ته نه یم ورغله. خو زما وروڼو له لاره شه او هغوی ته ووايه چې زه خپل پلار له او ستاسو پلار له، خپل خدای پاک له او ستاسو خدای پاک له پاس ځم.“ (۱۸) مریم مگدلینی مریدانو له لاره او وې وویل چې، ”ما مالک ولیدو.“ او هغې هغوی ته د هغه هر څه حال وویل څه چې عیسیٰ ورته فرمائیلې و.و.

د حضرت عیسیٰ مریدانو ته څرگندېدل

(۱۹) د پیر په شپه چې مریدانو د یهودیانو د یرې نه دروازي بندې کړې وې ناست و، چې په دې کښې عیسیٰ راغلو، د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل، ”السلام علیکم.“ (۲۰) د دې نه پس هغه هغوی ته خپل لاسونه او خپله پښتې وښودله. نو چې کله مریدانو مالک ولیدو نو هغوی ډېر خوشحاله شو. (۲۱) عیسیٰ یو ځل بیا وفرمائیل چې، ”په تاسو دې سلامتیا وی، څنگه چې پلار زه رالېږلې یم هم دغسې زه تاسو لېږم.“ (۲۲) بیا یې په هغوی وپوځل او وې فرمائیل، ”زما له خوا نه روح القدس قبول کړئ.“ (۲۳) که چرې تاسو د چا گناهونه وبخښئ نو هغوی به وبخښلې شی، او که تاسو هغوی ونه بخښئ نو هغوی به ونه بخښلې شی.“

حضرت عیسیٰ او توما

٢٤) په دولسو مریدانو کښې یو توما چې برغونې هم بللې شی کله چې عیسیٰ راغې هغه د نورو سره موجود نه وو. ٢٥) نو نورو مریدانو هغه ته ووئیل چې، ”مونږ مالک ولیدلو.“ خو توما هغوی ته ووئیل چې، ”ترڅو چې ما د هغه په لاس کښې د مېخونو زخمونه لیدلی نه وی او د مېخونو په زخمونو مې ګوټې وهلې نه وی، او خپل لاس مې د هغه په پښتۍ نه وی لګولې نو زه به په دې هیڅکله یقین ونه کړم.“ ٢٦) اته ورځې پس د هغه مریدان بیا په هماغه کور کښې دننه را جمع وو او توما هم د هغوی سره موجود وو. اګر که دروازې تالا وې خو عیسیٰ راغلو د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او وې فرمائیل، ”په تاسو دې سلامتیا وی.“ ٢٧) بیا هغه توما ته وفرمائیل، ”خپلې ګوټې دلته کېږده او زما لاسونه ووینه او خپل لاس راوړاندې کړه او زما په پښتۍ یې ولګوه. نور شک مه کوه خو یقین کوه.“ ٢٨) توما هغه ته ووئیل، ”زما مالکه او زما خدایه پاکه.“ ٢٩) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”په دې چې تا زه ولیدم نو ایمان دې راوړو. بختور دی هغوی چا چې زه نه یم لیدلې او ایمان یې راوړې دے.“

د دې کتاب مقصد

٣٠) عیسیٰ د خپلو مریدانو په موجودګۍ کښې نورې هم پیرې معجزې څرګندې کړې دی، کومې چې په دې کتاب کښې نه دی لیکلې شوې. ٣١) خو دا یو څو معجزې ځکه لیکلې شوې دی چې تاسو په دې ایمان راوړئ چې عیسیٰ هم مسیح، یعنې د خدای پاک زوی دے، او چې د ایمان راوړلو په وسیله تاسو ته د هغه په نوم ژوندون ملاو شی.

د حضرت عیسیٰ اووه مریدانو ته څرګندېدل

٢١ ﴿١﴾ څه موده پس عيسى بيا د گليل د درياب په غاړه مريدانو ته خپل ځان څرگند کړو. هغه په دې طريقه څرگند شو. ﴿٢﴾ شمعون پطروس او توما چې غبرگونه هم بللے کيږي او ننتي ايل چې د گليل د قانا وو او د زبدي زامن، او دوه نور مريدان هم هلته موجود وو. ﴿٣﴾ شمعون پطروس هغوى ته وويل، ”زه د کبانو بڼکار له ځم.“ نو هغوى ورته وويل چې، ”مونږ به هم درسره ځو.“ هغوى روان شول او کشتي ته وختل خو په هغه شپه هغوى هيڅ ونه نيول. ﴿٤﴾ چې سحر شو نو عيسى د درياب په غاړه ولاړ وو خو مريدانو ته دا پته نه وه چې دا عيسى دے. ﴿٥﴾ عيسى هغوى ته نعرې کړې، ”اے دوستانو، تاسو څه کبان ونيول که نه؟“ هغوى جواب ورکړو چې، ”نه.“ ﴿٦﴾ هغوى ته يې وفرمائيل، ”د کشتي بڼي طرف ته جال وولئ نو تاسو به څه کبان ونيسئ.“ کله چې هغوى جال وغورزولو نو هغوى جال کشتي ته نه شو راخپڅولے ځکه چې په هغې کبني پېر زيات کبان راگېر شوي وو. ﴿٧﴾ بيا هغه مريد چې عيسى ورسره مينه کوله پطروس ته وويل، ”دا خو مالک دے.“ کله چې شمعون پطروس دا واورېدل چې دا مالک دے نو هغه زر خپل قميص واچولو ځکه چې هغه خپل قميص کوز کړے وو او درياب ته يې ودانگل. ﴿٨﴾ خو نور مريدان په کشتي کبني راغلل او د کبانو پک جال يې رابڼکو ځکه چې هغوى د وچې زمکې نه لرې نه وو خو تقريباً يو سل گزه به وراخوا وو. ﴿٩﴾ کله چې هغوى غاړې ته راوختل نو هغوى د سکرو اور وليدو چې دپاسه پرې کبان او لږه روتې پرته وه. ﴿١٠﴾ عيسى هغوى ته وفرمائيل چې، ”د خپلو هغه کبانو نه چې اوس مو ونيول څه راوړئ.“ ﴿١١﴾ نو شمعون پطروس کشتي ته ورغلو او جال يې زمکې ته رابڼکلو چې د غټو کبانو نه پک وو، او دا يو سل درې پنځوس وو، او سره د دې چې دومره زيات وو خو بيا هم جال ونه شلېدلو. ﴿١٢﴾ عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”راشئ او ناشته وکړئ.“ په مريدانو کبني يو کس هم دا همت ونه کړو چې تپوس ترې وکړي چې، ”نه څوک يې؟“ ځکه چې هغوى ته دا پته وه چې دا مالک دے. ﴿١٣﴾ عيسى راغلو، او روتې يې واخسته او هغوى له يې ورکړه او هم دغه شان يې کبان هم تقسيم کړل. ﴿١٤﴾

اوس دا درېم ځل وو چې عيسی د مرو نه د ژوندی کېدو نه وروستو مريدانو ته ځان څرگند کړو.

حضرت عيسی او پطروس

١٥ د ناشتې نه پس عيسی شمعون پطروس ته وفرمائيل، ”شمعونه د يوحنا زويه، ته د نورو ټولو نه ما سره زياته مينه کوې څه؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”آو مالکه، تا ته پته ده چې زه تا سره مينه کوم.“ عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”نو بيا زما گډوری وڅروه.“ ١٦ په دوېم ځل هغه ورته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، ته ما سره مينه کوې؟“ پطروس ورته وويل، ”آو، مالکه، تا ته بڼه پته ده چې زه تا سره مينه کوم.“ عيسی ورته وفرمائيل، ”نو بيا زما گډې سمبالې کړه.“ ١٧ په درېم ځل عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، ته ما سره مينه کوې؟“ پطروس په دې خبره غمژن شو ځکه چې هغه ترې په درېم ځل دا تپوس وکړو چې، ”ته ما سره مينه کوې؟“ هغه وويل، ”مالکه، تا ته د هر څه بڼه پته ده. ته په دې پوهېږې چې زه تا سره مينه کوم.“ عيسی وفرمائيل، ”زما گډې وڅروه.“ ١٨ زه تا ته رښتيا وایم چې کله چې ته ځوان وې نو تا به خپله ملا په خپله ترله او چرته چې به دې خوښه وه هلته به تللې، خو کله چې ته زور شې نو ته به خپل لاسونه خواره کړې او بل څوک به دې ملا وتړی او هغه خوا ته به دې بوځی چرته چې ته تلل نه غواړې.“ ١٩ عيسی دا خبره د دې راز څرگندولو دپاره وکړه چې پطروس به په دغه شان شهيد کړی شی چې د خدای پاک جلال به په کېښې څرگند شی. بيا عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“

حضرت عيسی او د هغه خوږ مريد

٢٠ پطروس راوگرځېدو او هغه مريد يې په ځان پسې راروان وليدلو د چا سره چې عيسی مينه کوله، هغه چې د ماښام د روتې په وخت کېښې عيسی سره نزدې

ناست وو او دا تپوس يې ترېنه كړې وو چې، ”مالكه، هغه څوك دې چې په تا به
 مُخبرى كوى؟“ (٢١) كله چې پطروس هغه وليدو نو د عيسى نه يې تپوس وكړو،
 ”مالكه، د هغه انجام به څه وي؟“ (٢٢) عيسى جواب وركړو، ”كه زه وغواړم چې
 هغه دې تر هغې ژوندې پاتې شى ترڅو چې زه بيا راشم نو ستا په دې كېنې څه؟
 ته ما پسې راځه.“ (٢٣) په دې وجه د ايماندارانو په مينځ كېنې دا خبره خوره شوه
 چې دا مريد به نه مري. خو عيسى دا نه و فرمائيلې چې هغه به نه مري، هغه
 صرف وفرمائيل، ”كه زه وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندې پاتې شى ترڅو چې
 زه بيا راشم، نو ستا په دې كېنې څه؟“ (٢٤) دا هغه مريد دې چې د دې هر څه
 گواهي كوى او دا يې وليكل. مونږ ته پته ده چې د هغه گواهي رښتيا ده. (٢٥) خو
 نور هم ډېر كارونه دي چې عيسى كړي وو، كه چېرې دا ټول ليكلې شوي وي نو
 زما دا خيال دې چې په ټوله دنيا كېنې به د هغه ليكلې شوو كتابونو ځاى نه
 وي.